

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SAMOYLOVA - RUSYA DAVASI

(Başvuru no. 49108/11)

KARAR

Madde 8 • Özel hayat • Ev • Başvuranın özel verilerinin rıza dışı olarak açıklanması, emekli bir savcı olan kocasına karşı devam eden cezai kovuşturmayı bildiren ülke çapında bir televizyon programı tarafından • Başvuranın beyan edilen gelir verilerinin açıklanmasıyla ilgili iddianın gerekçeli olarak reddedilmesi • Bir bona Bir yetkilinin varlıkları veya yaşam tarzı ile beyan edilen geliri arasındaki prima facie eşitsizliğe ilişkin güvenilir gazetecilik soruşturması • Başvuranın itibarına saygı hakkında yararlanmasına yönelik önyargı, sınırlıdır ve yalnızca bir eş olarak birlikteliğin ötesine geçmez • Başvuranın adresinin ifşa edilmesiyle ilgili iddianın haksız yere reddi , vergi kimlik numarası ve evin iç resimleri
Madde 6 § 1 (hukuk) • Adil yargılanma • Hukuk mahkemelerinin başvuranın özel hayatın gizliliğini ihlal iddialarını yeterince incelememesi

STRAZBURG

14 Aralık 2021

*Bu karar, Sözleşme'nin 44 § 2 maddesinde belirtilen koşullarda kesinleşecektir.
Editoryal revizyona tabi olabilir.*

Samoylova / Rusya davasında ,

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (Üçüncü Bölüm), aşağıdakilerden oluşan bir Daire olarak görev yapmaktadır:

Georgios A. Serghides , *Başkan,*

Paul Lemmens,

Dmitry Dedov ,

María Elósegui ,

Darian Pavli,

Peeter Roosma ,

Andreas Zünd , *yargıçlar*

ve Milan Blaško , *Bölüm Yazı İşleri Müdürü ,*

Şunları göz önünde bulundurarak:

Anatolyevna tarafından Mahkemeye yapılan başvuru (no. 49108/11) Samoylova ("başvuran"), 19 Haziran 2011;

Sözleşme'nin 6. ve 8. maddeleri kapsamındaki şikayetlerin Rus Hükümeti'ne ("Hükümet") bildirilmesi ve başvurunun geri kalanının kabul edilemez olduğuna karar verilmesi ;

tarafların gözlemleri;

31 Ağustos ve 9 Kasım 2021 tarihlerinde özel olarak müzakere ederek, belirtilen tarihte kabul edilen aşağıdaki kararı verir -:

1 GİRİŞ

1 . Mevcut dava, başvuran hakkındaki özel bilgilerin ulusal televizyonda yayıldığı iddiasıyla ve yerel mahkemelerin ilgili belirli iddiaları gerektiği gibi değerlendirmede iddiasıyla ilgilidir.

2 GERÇEKLER

2 . Başvurucu 1961 doğumludur ve Moskova'da yaşamaktadır. Başvuran, Ukrayna'da avukatlık yapan Bay E. Markov ve ardından Moskova, Rusya'da avukatlık yapan Bayan Y. Breveva tarafından temsil edilmiştir.

3 . Hükümet , o zamanlar Rusya Federasyonu'nun Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Temsilcisi Bay G. Matyushkin ve son zamanlarda bu görevdeki halefi Bay M. Vinogradov tarafından temsil edildi.

4 . Taraflarca sunulan davaya ilişkin olgular aşağıdaki gibi özetlenebilir.

5 . Söz konusu zamanda başvuran, Rusya Barosuna kabul edilen bir avukattır. Kocası Moskova'da savcıydı ve 2006'da emekli oldu. Ardından, kendisi ve diğer birkaç kişi, Ocak ve Mart 2007 arasında işlenen büyük çaplı zimmete para geçirmeyle ilgili bir dizi suçla suçlandı (bkz. *Valeriy Samoylov / Rusya* , no. 57541/09 , 24 Ocak 2012). Görünen o ki, birkaç

kolluk görevlisiyle birlikte, sahte gerekçelerle yürütülen bir dizi ceza hukuku önlemi yoluyla, birkaç kamu şirketinden alınan çok sayıda mutfak ekipmanına el konulmasına ve satılmasına katıldı. Başvuran, bu cezai kovuşturmalara ilgili olarak herhangi bir suçla itham edilmemiş veya suçlanmamıştır.

6 . Ağustos 2009'da Bay Samoylov ve diğer sanıklarına karşı açılan dava jüri tarafından yargılanmak üzere sunuldu. Mahkeme başkanı, dava dosyasının Devlet sırlarını içerdiğini göz önünde bulundurarak duruşmanın kamerayla yapılmasına karar verdi.

7 . 10 Eylül 2009'da ülke çapında bir televizyon kanalı olan Channel One, popüler bir televizyon programı *Chelovek I Zakon'u yayınladı* . Bu program, kamu görevi yapmış sanıkların devam eden cezai kovuşturmalara ve gelir kaynaklarına ve lüks yaşam tarzlarına ilişkin on dakikalık bir rapor içeriyordu:

Samoylov ve ailesiyle ilgili daha önceki bilgi talebine yanıt olarak bir müfettişe gönderilen bir mektup, yaklaşık on saniye boyunca gösterildi . Mektupta Bay Samoylov'un tam adı, Moskova'daki resmi kayıt adresi, resmi vergi mükellefi kimlik numarası ve 2004-07 için beyan edilen geliri yer alıyordu. Mektup, başvuran ve oğlu hakkında benzer bilgiler içermektedir. Özellikle, başvuranın aşağıdaki şekilde gelir beyan ettiğini belirtmiştir: 2004 yılı için 21.903 Rus rublesi (RUB), 2005 yılı için 18.671 RUB, 2006 yılı için 38.762 RUB ve 2007 yılı için 177.506 RUB. Başvuranın Moskova'daki resmi kayıt adresini belirtmiştir. kocasının adresiyle aynı.

(b) Rapor, ailenin prestijli bir bölgede bulunan kır evine odaklandı. Yukarıdaki mektubun görüntüsü, anlatıcının böyle bir evin değerinin 2.000.000 ABD doları (USD) olduğunu iddia eden metnine eşlik etti; Bay Samoylov'un geliri, karısının ve oğlunun geliri ile birlikte hesaplanırsa bile, 2004-07 için 2.000.000 RUB civarındaydı ve bu, o bölgede bir “hamster için ev” almaya zar zor yetiyordu. Ardından şu sonuca varıldı: “Soruşturma doğrulandı: savcılar [Bay Samoylov ve başka bir kişi] yasadışı yollarla yaşıyorlar”.

(c) Rapor ayrıca kır evinin içinin, özellikle bir girdap banyosu ve bir döner merdiven olmak üzere üç fotoğrafını da gösterdi.

8 . Televizyon programının ilgili bölümü şu şekilde özetlenebilir:

“Bay P. [televizyon programı sunucusu]: Nasıl oluyor da savcıların 2.000.000 USD değerinde evleri var? İlginç bir soru...

[programın giriş özeti; video Novyy girişini gösterir Svet köyü] [bir erkek sesi]: [Bu yetkililer] milyonlarca doları nereden aldı? ...

Bay P.: ... Bu hikayeyi size iki yıl önce biraz anlatmıştık. Bugün size hemen hemen her şeyi anlatabiliriz.

SAMOYLOVA - RUSYA KARARI

[anlatıcı/gazeteci; köye güvenli girişi gösteren video]: Gazetecilerin Moskova yakınlarındaki bu prestijli köye hiçbir şekilde erişimi yok ... Asıl sırrı, yani [Bay Samoylov'un] evini görebilmemiz için müfettişlerin bize eşlik etmesi gerekiyordu ...

[bir ses]: Bunlar güzel evler, değil mi?

[anlatıcı/gazeteci]: İşte bu sokak, işte bu ev 2.000.000 USD'ye.

[evin dışından başka bir videodan bir alıntı gösteriliyor] [bir ses]: Samoylov'un evi. Bu inceleme anında , kapı açıktır.

[evin dışından birkaç fotoğraf gösteriliyor] [anlatıcı/gazeteci]: Bu kadar özel olan ne? Neden bir savcının 2.000.000 USD'ye bir kulübesi olamaz? O da bir insan ve güzel bir emeklilik geçirmek istiyor. Ama burada Bay Samoylov ve ailesi için bir gelir belgesi var.

[vergi dairesinin 19 Kasım 2008 tarihli yazısının bir kopyası, gelir verilerini temsil eden ve ayrıca Moskova'daki resmi kayıt adresini gösteren tablo üzerinde yakınlaştırılmış olarak gösterilmektedir]

[anlatıcı/gazeteci]: Dört yıl boyunca 2.000.000 RUB. Bu köydeki arazi fiyatları göz önüne alındığında, [bu miktar] sadece bir savcı hamsterına ev için yeterli olacaktır ...

[Evin içinin üç fotoğrafı gösterilmektedir.] [anlatıcı/gazeteci]: Ayrıca Samoylov'un [Moskova]'da da dört dairesi var ...”

9 . Yukarıdaki raporun çeşitli yönlerinin karalayıcı veya başka bir şekilde Rus yasalarını ihlal ettiğini ileri sürerek, Bay Samoylov , yayın şirketi ve televizyon programı sunucusu ve (iddiaya göre) yazarı Bay P. aleyhine Moskova Ostankinskiy Bölge Mahkemesinde hukuk davası açmıştır. (bkz . *Samoylov / Rusya* [Komite], no. 1750/11, §§ 12-15, 28 Mayıs 2019). Başvuran ayrıca aynı davalılar aleyhine ayrı hukuk davası açmıştır. Başvuranın belirli iddiaların nitelik ve kapsamının farklılığına ilişkin itirazına rağmen, Bölge Mahkemesi daha sonra başvuranın ve kocasının iddialarını birlikte ele almaya karar vermiştir.

10 . “Onur, haysiyet ve ticari itibarın korunması ve -manevi zararın tazmini için talep beyanı” başlıklı bir belgede ve yargılama sırasında başvuruca aşağıdaki hususlara atıfta bulunmuştur:

- Rapor, başvuranın geliri olarak sunulan verileri içeren 19 Kasım 2008 tarihli mektubu göstermektedir. 2004-07 için bu gizli gelir verilerine ek olarak, rapor yasadışı bir şekilde (onun rızası olmadan) tam adını, Moskova'daki ev adresini ve resmi vergi mükellefi kimlik numarasını belirtti.

- Gelir verileri yanlış. Başvuran, Bölge Mahkemesine vergi dairesi tarafından düzenlenen ve fiilen yaklaşık dokuz kat daha fazla kazandığını belirten bir ifade sunmuştur: 2004 yılı için 113.003 RUB beyan etmişti; 2005 için 245.671 RUB; 2006 için 270.000 RUB; ve 2007 için 1.405.560 RUB. Ayrıca 2008'de 5.008.435 RUB kazanmıştı.

- Yazlık evinin (yarısı kendisine, yarısı kocasına ait olan) 2.000.000 ABD doları değerinde olduğu iddiası raporda kanıtlanmamış ve her halükarda

abartılmıştır. Başvuran, ilk taksit olarak 10.000 ABD Doları ödediği ve kır evinin inşası ve mülkiyetinin alınması için 2005 yılı sonuna kadar 50.000 ABD Doları ödemek zorunda olduğu 2003 inşaat yatırım sözleşmesinin bir kopyasını Bölge Mahkemesine sunmuştur. Başka bir satış sözleşmesinin bir kopyasına atıfta bulunarak, kocasının Moskova'da ebeveynlerinden miras kalan üç odalı bir daireyi sattığını (2005 yılında 50.000 ABD Doları karşılığında) açıkladı. kır evi. Başvuran ayrıca, Nisan 2006'da eşiyle birlikte kır evinin altındaki araziye satın aldıklarını gösteren belgeler sunmuştur.

- Yukarıdaki yanlış veya asılsız verilerin (gelirin düşük olması ve mülkün yüksek değerinin) birlikte sunulması, başvuranın şüpheli kaynaklardan gelir elde ettiğini ima etmiştir. Başvuranın görüşüne göre, bu yanlış bilgi ve bunların yan yana gelmesi, meslektaşlarının, müşterilerinin ve komşularının gözünde itibarını zedelemiştir .

- Başvurana göre, Moskova'daki ikamet adresinin ve kır evinin yerinin açıklanmasının ardından, ikamet ettiği yerde çok sayıda gazeteci tarafından tacize uğramıştır.

- Televizyon programı sırasında evinin içinin fotoğrafları ve bir video gösterildi. Televizyon gazetecisinin, soruşturma görevlisi tarafından kayıtları yapmasına izin verildiği ortaya çıktı.

11 . Başvuran, Rusya Anayasasının 23, 24 ve 25. maddelerine atıfta bulunmuştur (bkz . aşağıdaki 18-20 . paragraflar) . Başvurucu, talep beyanında son çare savunmasında Medeni Kanun'un 150-52, 1100 ve 1101. maddelerine atıfta bulunmuş ve şunları istemiştir:

evinin değeri ile ilgili yanlış ve aşağılayıcı beyanlarını geri çekmesini gerektiren bir yargı kararı ;

(b) Manevi tazminat olarak 15.000.000 RUB.

12 . Bölge Mahkemesi, raporun tutanaklarını ve taraflarca sunulan belgesel kanıtları inceledi.

13 . Duruşmalarda başvuran sözlü açıklamalarda bulunarak iddialarına açıklık getirmiştir. Özellikle, vergi dairesinin 19 Kasım 2008 tarihli yazısında belirtilen bilgilerin açıklanmasına onay vermediğini; rapordaki ifşanın haklı olmadığını ve kendisini üzdüğünü; o mektupta yer alan bilgilerin de geri çekilmesini istediğini söyledi. Komşuları tarafından damgalanmak için ev adresi açıklanmış ve gazeteciler evine yaklaşmıştı. Evine izinsiz girilmesinin kurbanı olmuştu ve bunun için de tazminat istiyordu.

14 . Başvuranın kocası daha sonra iddialarını ve talep edilen telafiyi açıklayarak, *diğer hususların yanı sıra* , rapordaki bazı ifadelerin iftira niteliğinde olması ve ifşa nedeniyle manevi tazminat talep ettiğini belirtti. yasalarca korunan özel bilgilerdir.

15 . 18 Mayıs 2010 tarihli bir kararla Bölge Mahkemesi, başvuranın ve kocasının iddialarını reddetmiştir. Mahkeme, Medeni Kanunun 150 ve 151. maddelerini ve Yüksek Mahkeme'nin 24 Şubat 2005 tarihli kararının

(aşağıdaki 21 ve 22. paragraflara bakınız) ve Rusya Federasyonu'nun uluslararası anlaşmalarının uygulanmasına ilişkin 10 Ekim 2003 tarihli kararının bazı paragraflarını alıntılanmıştır, Sözleşme ve Sözleşme'nin 8. ve 10. maddeleri kapsamındaki Mahkeme içtihatları dahil. Mahkeme özellikle şunları ifade etmiştir:

“[24 Şubat 2005 tarihli karar]'ın 8. paragrafı uyarınca mahkemeler, kişinin onurunu, haysiyetini ve ticari itibarını korumaya ilişkin davalar (Medeni Kanun'un 152. Yasanın 150. maddesi, dokunulmazlığı Rusya Federasyonu Anayasası ve federal yasalar tarafından özel olarak korunan verilerin yayılması yoluyla bu hakların ihlal edildiği durumlarda. Bu tür verilerin yayılması, bu tür veriler gerçeğe uygun olsa bile manevi zarara neden olabilir ve davacının onurunu, onurunu ve ticari itibarını zedelemeyebilir.

Özellikle, bir vatandaşın özel hayatıyla ilgili verilerin yayılmasına ilişkin davalarda, kişinin ve yakınlarının bilgileri olmadan bu tür gerçeğe uygun verilerin yayılmasından kaynaklanan manevi zarara ilişkin olarak davalının tazminat ödemesinin gerekebileceğinin dikkate alınması gerekir. veya yasal temsilcisinin rızası (Medeni Kanun'un 150 ve 151. Maddeleri) ... [Kitle İletişim Yasası]'nın 49 § 5 maddesi kapsamında istisnalar vardır ... Bu hüküm, [Sözleşme]'nin 8. Maddesine tekabül etmektedir.

, Medeni Kanun'un 152. Maddesinde belirtildiği gibi, davacının özel hayatı hakkında zedeleyici ve gerçeğe uymayan bilgi veya beyanlar yaydığı takdirde, davalının geri çekilmesi ve manevi tazminat ödemesi gerekir . -”

Hukuk davasının koşullarına dönersek, mahkeme aşağıdaki gibi karar verdi:

“Mahkeme, yukarıda belirtilen ifadelerle ilişkin olarak geri çekme konusuna ilişkin olarak aşağıdaki tespitlerde bulunmaktadır.

... Bay Samoylov bir savcıydı ve bu nedenle yüksek rütbeli bir memur ... 21 Ağustos 2006'da emekli oldu ... [Onun] üst düzey resmi konumu, kanuna uymasını ve davalarının şeffaflığını sağlamasını gerektiriyordu. özellikle o dönemde ülkede devam etmekte olan yolsuzlukla mücadele programı göz önüne alındığında, gelir ve giderler ...

Mahkeme , [raporun] yazarının Bay Samoylov'un mali durumuyla ilgilenirken aşırı uçlar [*сравнение*] karşılaştırmasını kullandığını düşünmektedir. *крайностей*] veya bir gazetecilik tekniği olan abartma ... Evi gösterirken ve yaklaşık 2.000.000 USD değerini belirtirken (bu, yazarın konuyla ilgili görüşünün bir ifadesiydi ve bu nedenle, kararın ifadelerin yayılması anlamına gelmez) bir savcının maaşının sadece bir savcı hamsterına ev almasına yeteceği; daha sonra Bay ile ilgili bir gelir belgesi Samoylov ve ailesi de gösterildi... [Kanıt], bu belgenin ceza davası dosyasında bulunan belgeye tekabül ettiğini ve hukuka uygun olarak elde edildiğini doğruluyor ...

Kitle iletişim araçları, üst düzey yetkililerin mali durumu ve gelirleri hakkında defalarca haber yaptı ve haber vermeye devam ediyor. Buna göre mahkeme, [Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi] içtihadına atıfta bulunmanın mümkün olduğunu düşünmekte ve özellikle gazetecilik özgürlüğünün bir dereceye kadar abartma ve hatta provokasyona başvurma olasılığını da kapsadığını not etmektedir (bkz. *gerekli değişiklikler yapıldıktan sonra*). , [Avrupa Mahkemesi'nin] 26 Nisan 1995 tarihli *Prager ve Oberschlick v. Avusturya*).

SAMOYLOVA - RUSYA KARARI

Mahkeme, yukarıdaki hususları göz önünde bulundurarak, davacıların sahip oldukları evin kesin değerinin, gelirlerinin kesin miktarının ve taşınmazlarının kesin miktarının davanın şartlarında önemsiz olduğunu kabul etmektedir. En önemli konu ise evlerinin değerinin gelirleriyle örtüşmemesi.

... 5 Eylül 2003 tarihli inşaat yatırım sözleşmesine göre ... evin değeri ... 60.000 ABD Doları ... olarak belirlendi, buna döner merdiven montajı dahil iç mekan maliyeti dahil değildi. ve bir girdap banyosu ... [Davacıların tanıklarından biri], [Bay Samoylov'a] inşaat şirketinin yönetimiyle olan dostluğu nedeniyle ev için indirimli fiyat teklif edildiğini ileri sürdü ... [Mahkeme], savcının duruşuyla bağdaşmaz. [Mahkeme] ayrıca davacıların ev ve arsa tapularının 4 Nisan 2006 tarihli satın alma sözleşmesine istinaden tescil edilmiş olduğunu dikkate almaktadır... Buna göre, inşaat yatırım sözleşmesi kapsamında ödenen tutara ek olarak .. Davacılar, gelirlerini ... ve üç odalı dairelerini sattıklarında aldıkları tutarı -... 50.000 ABD Doları karşılığı olan çok önemli bir meblağ ödediler ...

Davacılar [vergi dairesinin 19 Kasım 2008 tarihli yazısı] belirtilen meblağlara itiraz ettiklerinden, korunan vergi verilerinin açıklanmasını savunmak için hiçbir dayanakları yoktur. Ayrıca, [Kitle İletişim Yasası] uyarınca, bir gazeteci, kamu menfaatlerinin korunması için gerekli olduğu durumlar dışında, bir kişinin özel hayatıyla ilgili bilgilerin ifşası için o kişiden veya temsilcisinden izin almalıdır. [Mahkeme], [gazeteci] savcının ailesinin geliriyle ilgili bilgileri ifşa ettiğinde bu kuralın geçerli olduğu kanaatindedir. Bu, kamu yararına haklıdır. Televizyon-programının raporunda, bir kamu görevlisinin geliri ile mülkünün değeri arasındaki eşitsizlikle ilgili sorulan soru, kamuoyunu ilgilendiren bir konudur.

Mahkeme, [Bay Samoylov'un] davalı tarafın televizyon programında sunulan [Bay Samoylov'un] suç faaliyetlerine karıştığı ve bir girişimciden yasa dışı olarak 500.000 ABD Doları aldığı bilgisini geri çekmesi gerektiği yönündeki iddialarının da reddedilmesi gerektiği kanaatindedir.

Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 161 § 3 maddesi uyarınca , bir [soruşturma öncesi soruşturmadan sorumlu kişi] veya bir soruşturmacı, bir ceza davasının ön soruşturmasına ilişkin verilerin ifşasına, kendisi veya bu tür açıklamaların, soruşturmayı etkilememesi ve takibata dahil olan kişilerin haklarını veya meşru menfaatlerini ihlal etmemesi halinde kabul edilebilir olduğunu düşünmektedir.

... [gazeteci], davacıların gelirlerini gösteren bir sertifika, [Bay Samoylov'un] evini gösteren video görüntüleri ve telefon görüşmelerinden alıntılar da dahil olmak üzere ceza davası dosyasında yer alan delilleri sundu. Gazeteci, araştırmacının onayıyla bu materyali yasal olarak elde etti. Gazeteci bu kanıtları değerlendirdi. Bu tür bir doğrulamanın [ceza soruşturması sırasında] yapılması gerektiği düşünüldüğünde, değerlendirmesinin doğruluğu doğrulamaya tabi olamaz .

... [Başvurana] göre (Bay Samoylov'un karısı ve davacısı), Moskova Şehir Mahkemesi kendisine karşı açılan bir ceza davasını inceliyor ... [Mahkeme] gazetecinin kamuoyuna kanıt olduğuna dair görüşünü sunmuş olduğunu düşünüyor. [Bay Samoylov'un] kendisine isnat edilen suçların işlenmesine karıştığını teyit ederek; [gazeteci] ceza soruşturması hakkında yorum yaptı, toplanan kanıtları gösterdi ve değerlendirdi.

[Kitle İletişim Yasası]'nın 49. Bölümü, bir gazetecinin yaymayı planladığı bilgileri doğrulamasını gerektirir. Ancak, bu yükümlülük, usul kanunlarında öngörüldüğü şekilde (belgesel kanıt yoluyla da dahil olmak üzere) kanıt sağlama yükümlülüğüne

eşit tutulamaz. [Gazetecinin yükümlülüğü], her şeyden önce, bir gazetecinin kanıt elde etmek ve güvence altına almak için gerekli mekanizmalara erişimi olmadığı göz önüne alındığında, farklı bir kanıt kapsamı ile ilgilidir. Tersî yaklaşım, kabul edilemez olan ve [Kanun] 47. maddesine aykırı olan kitle iletişim özgürlüğünü kısıtlayacaktır. İkincisi, bir gazetecinin bilgi arama, talep etme, alma ve yayma hakkını sağlar. Benzer bir yaklaşım Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin içtihatlarında da sıklıkla öne sürülmüştür.

Mahkeme, [Kanun] 43. maddesi uyarınca geri çekme hakkının doğrudan medya kuruluşunun yaydığı bilgilerin gerçeğe karşılık geldiğine dair kanıt olup olmadığına bağlı olduğunu kaydeder ... Mahkeme, [gazeteci] hakkında yaptığı açıklamaları doğrulayan kanıtlar sunduğu kanaatindedir. [Bay Samoylov'un] yasadışı faaliyetlere karışması ve davacıların iddialarını reddetmektedir.

Mahkeme, [davacıların] onur, haysiyet ve ticari itibarın korunması ve manevi tazminata ilişkin tazminat taleplerinin reddine karar verdi ... ”

16 . Başvuran ve eşi temyiz etmiştir. Başvuran, *diğerlerinin yanı sıra* aşağıdakileri ileri sürmüştür:

- İlk derece mahkemesi, başvuranın tam adı ve ev adresi gibi korunan verilerin davalı tarafından toplanması ve yayılmasına ilişkin iddiasını değerlendirmemiştir.

- Mahkeme, davalının gelir belgesinde yer alan bilgileri hukuka uygun olarak elde ettiği sonucuna varması için yasal bir dayanak sağlamamıştır (vergi dairesinin 19 Kasım 2008 tarihli yazısı). Ağustos 2009'da ceza davası yargılanmak üzere ayarlanmıştı ve duruşma hakimi yargılamanın kamera önünde yapılmasına karar vermişti. Dolayısıyla , soruşturma makamı artık dava dosyasından sorumlu değildi ve hukuka uygun olarak gazetecilere dosyadan herhangi bir materyalin kopyalarını sağlayamazdı. Her halükarda, dava konusu gelir belgesi, içindeki fotoğraflar veya video, ceza yargılamasında hiçbir zaman delil olarak kabul edilmemiş ve Haziran 2010'da sona eren ceza yargılaması sırasında bu şekilde değerlendirilmemiştir.

17 . 20 Aralık 2010'da Moskova Şehir Mahkemesi kararı onadı. Davacıların onur ve haysiyetlerini zedeleyen bilgilerin yayıldığını kanıtladıklarını belirtti (*распространение порочащих сведений*), bu bilgi “gerçeğe karşılık geldi” (*соответствовала действительности*).

3 İLGİLİ YASAL ÇERÇEVE VE UYGULAMA

I. İLGİLİ İÇ HUKUK VE UYGULAMA

A. Rusya Federasyonu Anayasası

18 . Anayasa'nın 23. maddesine göre herkesin özel hayatının, kişisel ve ailevi gizliliğinin dokunulmazlığı, namus ve namının korunması hakkı vardır.

19 . Rusya Anayasası'nın 24. Maddesi, bir bireyin özel hayatıyla ilgili bilgilerin rızası olmadan toplanmasını, saklanması, kullanılmasını veya yayılmasını yasaklamaktadır.

20 . Anayasa'nın 25. maddesi konutun dokunulmazlığını garanti altına almaktadır. Federal bir yasa veya mahkeme emriyle öngörülen durumlar dışında, hiç kimsenin, sakinlerinin iradesi dışında bir bireyin evine girmesine izin verilmemelidir.

B. Rusya Federasyonu Medeni Kanunu

21 . İlgili tarihte Medeni Kanunun ilgili hükümleri aşağıdaki gibidir:

“Madde 150: Maddi olmayan haklar

“1. Yaşam ve sağlık, bireyin onuru, kişisel bütünlük, onur ve itibar, ticari itibar, özel hayatın dokunulmazlığı, kişisel ve ailevi sırlar ... doğuştan veya kanunen bir bireye aittir, devredilemez ve devredilemez. başka yollarla...

2. Maddi olmayan haklar, bu Kurallara ve diğer [ilgili] yasalara göre ... ve bu tür durumlarda ve bu tür sınırlar dahilinde korunur ... haklarının ... korunmasına yönelik yöntemlerin kullanılmasından kaynaklanır. ihlal edilen gayrimaddi hakkın niteliği ve böyle bir ihlalin sonuçlarının niteliği.”

Madde 151: Manevi zararın tazmini

“Kişinin manevi haklarını ihlal eden veya bireye ait diğer gayri maddi menfaatlere tecavüz eden fiiller ile kanunda belirtilen diğer hallerde manevi zarara (fiziki veya psikolojik ıstırap) verilmişse, mahkeme, failin söz konusu zarar için parasal tazminat ödemesine karar verebilir.

Tazminat miktarını belirlerken mahkeme , failin sorumluluk derecesini ve diğer ilgili koşulları dikkate alır . Mahkeme , zarara uğrayan kişinin bireysel özellikleri bağlamında fiziksel ve psikolojik acının derecesini de dikkate almak zorundadır.”

Madde 152: Şeref, haysiyet ve ticari itibarın korunması

“1. Bireyin, bu tür ifadeleri yayan kişinin gerçeğe uygun olduğunu kanıtlanamaması durumunda, onuruna, haysiyetine veya ticari itibarına zarar veren bilgilerin mahkemede geri alınmasını talep etme hakkı vardır ...

5. Zarar verici bilgilerin yayılmasıyla ilgilenen bir kişi, bu bilgilerin geri alınmasını talep etme hakkıyla birlikte, bu tür bilgilerin yayılmasından kaynaklanan zararın tazmini ve manevi zararın tazminini talep etme hakkına sahiptir ...”

22 . 24 Şubat 2005'te Rusya Yüksek Mahkemesi, No. 3. kişilerin şeref ve haysiyetinin ve gerçek veya tüzel kişilerin ticari itibarının korunmasına ilişkin davalarda yargı uygulamasına ilişkin olarak, onur, haysiyet ve ticari itibarın korunmasına ilişkin davaların farklılaştırılması gerektiğini belirttiği (bkz. paragraf 8) dokunulmazlığı Rusya Anayasası ve diğer yasalar tarafından özel olarak korunan ve yayılması, söz konusu bilgiler doğru ve karalayıcı olmasa bile manevi zarara yol açabilecek diğer maddi olmayan hakların korunmasına ilişkin davalardan . -Özellikle, bir bireyin özel hayatına ilişkin bilgilerin yayılmasına ilişkin davalarda, özel hayata ilişkin gerçeğe uygun bilgilerin dahi izinsiz olarak yayılmasının, mahkemenin bu tür bilgilerin yayılmasından kaynaklanan manevi zararın tazminine karar vermesine yol açabileceği dikkate alınmalıdır. bilgi (Medeni Kanunun 150 ve 151. Maddeleri). Bu kuralın tek istisnası, bir davacının özel hayatıyla ilgili bilgilerin, Kitle İletişim Yasası'nın 49. maddesinin 5. bölümü uyarınca bazı kamu menfaatlerini korumak amacıyla dağıtılmasıydı (bkz . aşağıdaki 23. paragraf).

C. 27 Aralık 1991 tarihli Kitle İletişim Yasası

23 . Kanun'un 49 § 1(5) maddesi, bir gazetecinin, “kamu menfaatinin korumak için gerekli olduğu” durumlar dışında, söz konusu kişinin kişisel hayatıyla ilgili bilgileri yayarken yasal olarak ilgili kişinin rızasını alması gerektiğini belirtir.

24 . Örnekler arasında demokratik topluma, hukukun üstünlüğüne ve sivil topluma, kamu düzenine veya çevreye yönelik bir tehdidin belirlenmesi ve ortaya çıkarılması için acil bir sosyal ihtiyaç yer alır (15 Haziran 2010 tarihli ve 16 sayılı Karar “[Kitle İletişim Yasasının] uygulanmasına ilişkin” Rusya Yüksek Mahkemesi Genel Kurulu, paragraf 25).

D. 27 Temmuz 2006 Kişisel Veriler Yasası

25 . Kanun'un 3. Bölümü, "kişisel verileri", belirli bir kişiye veya bu bilgilere dayanarak tanımlanan bir kişiye ilişkin her türlü bilgi olarak tanımlar . Bir kişinin soyadını, adını, soyadını, adresini, materyalini, sosyal veya istihdam durumunu ve gelirini içerir.

26 . Bir gazeteci, bu tür verileri, kişinin haklarını ihlal etmemesi koşuluyla, mesleki faaliyetleri ve/veya kitle iletişim araçlarının yasal faaliyetleri için kişinin rızası olmadan işleyebilir (Kanun Madde 6). .

27 . Rusya Yüksek Mahkemesi'ne göre, vergi mükellefi kimlik numarası, bir bireyin aile durumu veya ilişkileri ile ilgili kişisel nitelikte bilgiler

içermez ve bu nedenle özel hayatın dokunulmazlığının korunması kapsamına girmez (karar no. GKPIOO -402, 30 Mayıs 2000).

E. Ceza Muhakemesi Kanunu

28 . Kanun'un 161 § 3 maddesi , bir müfettişin, bir ceza davasının ön soruşturmasına ilişkin verilerin açıklanmasına (*данные*) , bu açıklamayı kabul edilebilir bulduğu ve herhangi Soruşturma üzerine ve takibata katılan kişilerin haklarını veya meşru menfaatlerini ihlal etmediğini. Bu kişilerin özel hayatlarına ilişkin verilerin rızaları olmaksızın ifşa edilmesi yasaklanmıştır.

II. DIĞER ILGILI MALZEME

A. Yolsuzlukla mücadele

1. Birleşik Ulusal Organizasyon

29 . Birleşmiş Milletler Yolsuzlukla Mücadele Sözleşmesi, 2006 yılında Rusya Federasyonu açısından yürürlüğe girmiştir. Temel amacı, yolsuzluğun önlenmesi ve yolsuzluğun daha etkin ve verimli bir şekilde önlenmesine yönelik tedbirleri teşvik etmek ve güçlendirmektir. Bu bağlamda, Taraf Devletleri kamu görevlileri için davranış kurallarını uygulamaya çağıran 8. Madde, diğer şeylerin yanı sıra, bir Taraf Devletin “kamu görevlilerinin, *diğerlerinin yanı sıra* , kendileriyle ilgili olarak uygun makamlara beyanda bulunmalarını gerektiren önlemler ve sistemler oluşturması gerektiğini” belirtmektedir. dış faaliyetler, istihdam, yatırımlar, varlıklar ve önemli hediyeler veya kamu görevlisi olarak görevleriyle ilgili olarak çıkar çatışmasına yol açabilecek menfaatler”. Madde 52 § 5, “Her Taraf Devlet, kendi iç hukukuna uygun olarak, uygun kamu görevlileri için etkin mali ifşa sistemleri kurmayı değerlendirecektir” der.

30 . Sözleşmenin Teknik Rehberinde (2009) ilave tavsiyeler verilmiş ve aşağıdakileri içermiştir: ifşa, yetkililerin tüm önemli gelirlerini ve varlıklarını (tümü veya belirli bir düzeyde atama veya sektör ve/veya akrabalarından) kapsar; açıklama formları, yetkililerin mali durumlarının yıldan yıla karşılaştırılmasına olanak tanır; ifşa prosedürleri, yetkililerin varlıklarını başka yollarla veya mümkün olduğu ölçüde, bir taraf devletin aleyhlerinde erişimi olmayan kişilerin elinde bulundurduğu varlıkları gizleme olanaklarını engeller; tüm gerçek ve tüzel kişilerin – örneğin vergi idaresi dâhilinde – kamu görevlileriyle ilişkili kişiler veya tüzel kişilerle ilgili olarak erişebilmeleri için güvenilir bir gelir ve varlık kontrolü sistemi mevcuttur; yetkililerin gelirlerinin kaynaklarını kanıtlama/kanıtlama konusunda güçlü bir görevi vardır; mümkün olduğu ölçüde, yetkililerin

-daha sonra başka türlü açıklanamayan servet için gerekçe olarak kullanılabilecek var olmayan varlıkları beyan etmesi engellenir.

2. Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü

31 . 2011 yılında Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı, “Kamu Görevlileri için Varlık Beyanları: Yolsuzluğu Önleme Aracı” başlıklı bir [belge yayınladı](#). Bu belgeye göre, beyanname sistemlerinden bazıları sadece kamu görevlilerini değil, bunlarla ilgili belirli kişileri de kapsıyordu. Genellikle bu tür ilgili kişilerden beyanname vermeleri istenmezdi; daha ziyade, kamu görevlilerinin kendileri hakkında belirli verileri sağlaması gerekiyordu. Bu bilgilerin kapsamı genellikle kamu görevlisinin kendisiyle ilgili olandan daha dardı. Bu bilgilerin istenme sebeplerinden biri de kamu görevlilerinin gelirlerini ve mal varlıklarını başkaları adı altında saklamasını engellemektir. Bir diğeri, bir şekilde kamu görevlisiyle ilgili olan bir kişinin özel çıkarının, genellikle kamu görevlisinin doğrudan sahip olduğu özel bir çıkarla aynı potansiyele sahip olduğunun anlaşılmasıydı. Kamu görevlilerinin beyanlarında verileri açıklanacak olan kişilerin en yaygın kategorileri, aynı temel ilkeyi yansıtıyordu; yani, bir memurun özel hayatında en yakın çevreyi oluşturan kişiler hakkındaki bilgileri (en dardan başlayarak en dardan başlayarak) içeriyordu. eşler ve/veya evdeki partnerler ve çocuklarla başlayan en geniş çevre). O zamanlar birkaç ülkede – örneğin Arnavutluk, Belarus ve Kazakistan – kamu görevlisi tarafından verilen beyannameye sadece eşler/akrabalar hakkında bilgi istenmiyor, aynı zamanda bu kişilerin kendi beyanlarını sunmaları gerekiyordu. Bazı sistemler olası bir ihlal ihbarı geldiğinde veya soruşturma başlatıldığında ilgili kişiler hakkında bilgi istedi. Örneğin, Slovenya’da, sunulan verilerin fiili durumla karşılaştırılması, görevlinin denetimden kaçınmak amacıyla mülkünü veya gelirini aile üyelerine devrettiği varsayımı için makul gerekçeler sağlıyorsa, Ulusal Meclis Komisyonu Yolsuzluğu Önleme Komisyonunun önerisi üzerine, görevliden aile üyeleri için veri sunmasını da talep edebilir.

3. Yolsuzluğa Karşı Devletler Grubu

32 . Yolsuzluğa Karşı Devletler Grubu (GRECO), Devletlerin Avrupa Konseyi’nin yolsuzlukla mücadele standartlarına uyumunu izler. Her biri belirli temaları kapsayan değerlendirme turları olarak bilinen döngüler halinde çalışır. Yerinde bir ziyaretin ardından, GRECO değerlendirme ekibi (“GET”), buna uygunluğu sağlamak için Devlet tarafından alınması gereken önlemleri içerebilen bir değerlendirme raporu hazırlar.

33 . GRECO’nun 2019 yılı “ -Avrupa ve Amerika Birleşik Devletleri’ndeki yolsuzlukla mücadele eğilimleri, zorlukları ve iyi uygulamaları ” için [Genel Faaliyet Raporundan](#) , [finansal açıklama](#)

yükümlülüklerinin bir şeffaflık aracı olduğu; merkezi hükümetlerde üst düzey yürütme işlevlerine sahip kişilerle ilgili olarak, incelenen ülkelerin neredeyse tamamına, çıkar beyanlarının kapsamını eşler ve bakmakla yükümlü olunan aile üyeleri hakkındaki bilgileri içerecek şekilde genişletmeyi düşünceleri önerilmiştir. Varlıkların, gelirlerin, borçların ve menfaatlerin beyanlarına ilişkin olarak, GRECO (i) üst yönetim de dahil olmak üzere sağlam, etkili ve düzenli bir beyan sistemi uygulamaya koymayı; (ii) bilgilerin kamuya açık ve kolay erişilebilir olmasını ve sistemin etkin bir şekilde uygulanmasını sağlamak; ve (iii) bunları eşleri ve bağımlı aile üyelerini de kapsayacak şekilde genişletmeyi düşünün.

B. Kişisel verilerin korunması

34 _ Kişisel verilerin korunması (bireysel vergi bilgileri dahil) ve medya kuruluşları tarafından ifade özgürlüğünün kullanılmasıyla ilgili bilgilerin bir özeti için bkz. *Satakunnan Markkinapörssi Oy ve Satamedia Oy / Finlandiya* [BD], no. 931/13, §§ 55-82, 27 Haziran 2017.

4 KANUN

I. SÖZLEŞME'NİN 6 § 1 MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

35 _ Başvuran, hukuk mahkemelerinin, özel bilgilerin toplanması ve yayılmasına ilişkin iddialarının bir kısmını, Sözleşme'nin aşağıdaki şekilde ifade edilen 6 § 1 maddesini ihlal ederek incelememediğinden şikayetçi olmuştur:

"Medeni hak ve yükümlülüklerinin belirlenmesinde ... herkesin [a] ... mahkeme tarafından ... adil bir şekilde ... yargılanma hakkı vardır ... "

A. kabul edilebilirlik

36 . Sözleşme'nin 6. maddesinin medeni yönünün, manevi zarara ilişkin tazminat taleplerine ve yanlış ve iftira niteliğindeki beyanlara ve özel bilgilerin ve kişisel bilgilerin ifşa edilmesine ilişkin geri çekilmeye ilişkin ulusal davalara uygulanabilir olduğu tartışılmaz. veri. Mahkeme, aksini iddia etmek için bir neden bulamamaktadır (ayrıca bkz . aşağıdaki 58-66 . paragraflar) .

37. AİHM, bu şikayetin ne açıkça dayanakten yoksun ne de Sözleşme'nin 35. maddesinde sıralanan diğer gerekçelerle kabul edilemez olduğunu kaydeder. Bu nedenle, kabul edilebilir olarak beyan edilmelidir.

B. liyakat

1. *Tarafların beyanları*

(a) *başvuran* _

38 . Başvuran, kocasıyla birlikte sahip olduğu kır evinin yüksek değeri hakkında mesnetsiz ve yanlış bir beyanda bulunurken, medya kuruluşunun televizyon programında geliri hakkında yanlış bilgi yaydığını ileri sürmüştür. Bu iki yanlış ifadenin yan yana sunulması, başvuranın gelirinin kaynağının/kaynaklarının şüpheli olduğunu düşündürmüştür. Böyle bir sunum bu nedenle karalayıcıydı.

39 . Hukuk mahkemeleri, başvuranın tam adının ve ev adresinin toplanması ve yayılmasına ilişkin diğer iddialarını ele almamıştır. Mahkemeler, kır evinin dışını gösteren videoyu ve ikametgahının içini gösteren fotoğrafları değerlendirmemiştir. Başvuran, hukuk mahkemelerinin, mahkemeye erişim hakkını veya en azından, özellikle belirli iddiaların ele alınmamasıyla ilgili olarak, gerekçeli karar alma hakkını ihlal ettiğini ileri sürmüştür.

(b) *Hükümet*

40 _ Hükümet, başvuranın, Medeni Kanun'un 152. maddesi uyarınca bir hakaret davası olarak adlandırılan belirli bir haksız fiil davası açtığını ileri sürmüştür. Bireyin onuruna, haysiyetine ve itibarına yönelik bir hakarete karşı koruma sağladı ve davalıdan gerçeğe uymayan küçük düşürücü ifadeleri geri çekmesini istemek gibi belirli bir tazminat biçimiyle yargı emri gibi bir tazminat sağladı (*не соответствовали действительности*). Bu tür bir davada olgusal ve hukuki konuların kapsamı, davalının davacı hakkında yaygın açıklamalar yaptığını ve bu beyanların küçük düşürücü olduğunu ve gerçeğe uymadığını belirlemekle sınırlıydı (bkz . yukarıdaki 22. paragraf). Başvuranın öne sürdüğü diğer tüm iddialar veya iddialar, bir hakaret davasının kapsamı dışındaydı. Özellikle, başvuran belirli bilgilerin kaynağını belirlemeyi ve bu bilgileri medya kuruluşuna sağlayan kamu görevlilerine dava açmayı amaçlamış olsaydı, Bölüm uyarınca kamu görevlilerinin hukuka aykırı eylemlerinin yargısal denetimini talep edebilirdi. Hukuk Muhakemeleri Kanununun 25. Hükümet, Sözleşme'nin 6. maddesinin ihlal edilmediği sonucuna varmıştır.

2. *Mahkemenin değerlendirmesi*

(a) *Genel İlkeler*

41 . Yerel mahkemeler tarafından benimsenen gerekçelerden kaynaklanan adaletsizlik konusuna ilişkin olarak, Mahkeme, hakları ihlal

etmedikçe ve bu ölçüde ulusal mahkemeler tarafından işlenen iddia edilen hukuk veya fiil hatalarıyla ilgilenmediğini yineler. ve Sözleşme tarafından korunan özgürlükler, örneğin istisnai durumlarda, bu tür hataların Sözleşme'nin 6. maddesiyle bağdaşmayan “haksızlık” oluşturduğu söylendiğinde (bkz . *Bochan / Ukrayna* (no. 2) [BD], no. 22251 /08, § 61, AİHM 2015).

42 . Mahkeme ayrıca, adaletin düzgün işleyişiyle bağlantılı bir ilkeyi yansıtan yerleşik içtihadına göre, mahkemelerin ve mahkemelerin kararlarının dayandırıldığı nedenleri yeterli şekilde belirtmesi gerektiğini yineler. Bu gerekçe gösterme yükümlülüğünün geçerlilik derecesi, kararın niteliğine göre değişebilir ve davanın koşulları ışığında belirlenmelidir (bkz . *García Ruiz / İspanya* [BD], no. 30544/96, § 26, AİHM 1999 -I). Şikayetçi tarafından ileri sürülen her argümana ayrıntılı bir cevap gerektirmeksizin, bu yükümlülük, adli takibat taraflarının, bu kovuşturmaların sonucu için belirleyici olan savlara spesifik ve açık bir cevap almayı bekleyebileceklerini varsayar (diğ er makamların yanı sıra bkz., *Ruiz , Torija / İspanya* , 9 Aralık 1994, §§ 29-30, Seri A no. 303 -A ve *Higgins ve Diğerleri / Fransa* , 19 Şubat 1998, §§ 42-43, *Hüküm ve Karar Raporları* 1998 -I). Ayrıca, Sözleşme kapsamında güvence altına alınan haklara müdahale ile ilgili davalarda Mahkeme, yerel mahkemeler tarafından verilen kararların gerekçelerinin otomatik mi yoksa basmakalıp mı olduğunu belirlemeye çalışır (bkz., *gerekli değişiklikler yapıldıktan sonra, Paradiso ve Campanelli). v. İtalya* [BD], no. 25358/12 , § 210, AİHM 2017).

(b) Mevcut davada ilkelerin uygulanması

43 . Başvuran ve kocası, söz konusu televizyon raporu nedeniyle ayrı davalar açmıştır. İddialarının niteliği ve kapsamı, olgusal temel ve/veya yasal gerekçeler bakımından kısmen örtüşmüştür. Bölge Mahkemesi, tüm iddiaları tek bir davada işleme koymaya karar verdi.

44 . “Onur, haysiyet ve ticari itibarın korunması ve manevi zararın tazmini için talep beyanı” başlıklı belgede başvuran, Rusya Anayasası'nın 23-25. Maddeleri tarafından korunan haklara atıfta bulunmuştur (bkz. 18 - 20 yukarıda). Nihai yardım talebi, Medeni Kanun'un onur, haysiyet ve itibarın korunmasına ilişkin 152. Maddesine ve ayrıca Medeni Kanun'un, *diğerlerinin yanı sıra* , bireyin özel hayatını koruyan 150. Maddesinin genel hükmüne dayanıyordu (bkz. 21. paragraf). üstünde). Başvuran ayrıca manevi tazminata ilişkin olarak 151. maddeye atıfta bulunmuştur. Savunma, iki tür tazmin talep edilmesiyle sona erdi: (i) Medeni Kanun'un 152. maddesi kapsamındaki bir talep için özel olan - düşük geliri ve yüksek değerinin değerlendirilmesinden kaynaklanan yanlış ve aşağılayıcı beyanların geri alınması için. konutun; (ii) manevi zararın tazmini için.

45 . Duruşma sırasında başvuran, *diğer hususların yanı sıra* , tam adının toplanması ve ifşa edilmesinden oluşan hukuka aykırı ve haksız mahremiyet ihlalinin neden olduğu sıkıntı nedeniyle manevi tazminat talep ettiğini belirtmiştir. adresi ve kır evinin içinin fotoğrafları (yukarıdaki 13. paragrafa bakınız). Mahkeme ayrıca, başvuranın kocası adına sunulan değiştirilmiş talebin, başvuranın özel hayatın gizliliğinin ihlali ve hakaret nedeniyle manevi tazminat talep ettiğine dair özel bir not içerdiğini kaydeder (bkz. yukarıdaki 14. paragraf) .).

46 . Mahkeme'nin görüşüne göre, başvuranın yukarıda belirtilen savunmaya yol açan iddiaları, hem Medeni Kanun'un 152. maddesi kapsamındaki davayla hem de özel hayatın ihlalinin diğer yönlerine ilişkin olgusal ve yasal konularla ilgiliydi ve bu, görüldüğü gibi, Maddeler kapsamına giriyordu. Medeni Kanun'un 150 ve 151'i (bkz . *Ageyevy / Rusya* , no. 7075/10, §§ 205-06, 18 Nisan 2013).

47 . Bu nedenle Mahkeme, sunulan iddianın aynı davalı aleyhine karma bir dava nedeni olduğunun makul bir şekilde varsayılabilirliğini düşünmektedir: bir iftira iddiası ve mahremiyetin korunmasına yönelik bir iddia.

48 . Yukarıda belirtilen mülahazalar ışığında, Mahkeme, hakaret iddiası için belirli bir tazmin şekline ek olarak, başvuranın bu iftira nedeniyle ve belirli bazı nedenlerden dolayı manevi tazminat talep ettiğini tespit etmiştir. mahremiyet ihlalinin diğer yönleri.

49 . Yukarıdaki değerlendirme, mevcut davadaki ilk derece mahkemesinin tutumu ile kısmen doğrulanmıştır. Özel bilgilerin iftira olmaksızın ifşa edilmesine ilişkin konulara belirli cevaplar vermeyi uygun bulmuştur (bkz . yukarıdaki 15. paragraf). Mahkeme özellikle, davalının ihtilaflı gelir belgesini alma biçiminin yasallığı (vergi makamının 19 Kasım 2008 tarihli yazısı), korunan vergilendirme verilerinin açıklanması veya davacıların kır evi.

50 _ Mahkeme, avukat olan başvuranın iddiasını, davanın sebep(ler)i ve talep edilen tazminatın kapsamı konusunda şüphelere yol açabilecek şekilde ifade ettiğini değerlendirmektedir. Aynı zamanda, hukuk mahkemeleri, başvuranın, özellikle tam adının, ikametgah adresinin, vergi mükellefi kimlik numarasının ve ülkenin iç kısımlarının fotoğraflarının açıklanması nedeniyle, başvuranın özel hayatın gizliliğini ihlal ettiği iddialarını yeterince ele almamıştır. ev. Bu nedenle, ilk -derece mahkemesi, geçerli yasanın özetinde Kitle İletişim Yasası'nın 49. bölümünden bahsederken (bkz. yukarıdaki 15. ve 23. paragraflar), davanın özel koşullarıyla ilgili olarak, davanın özel durumlarını tespit etmekten başka hiçbir ilgili bulguda bulunmamıştır. müfettiş tarafından gazetecilere sağlanan materyalin ceza davası dosyasından elde edilmesinin yasallığı.

51 . Yerel mahkemeler, başvuranın muhtemelen önlerine sunduğu mahremiyet iddialarına ilişkin açık ve spesifik bir duruş sergilememiştir.

Mevcut davanın özel bağlamında, ihmalin bir mahkemenin bu yargılamaların sonucu için belirleyici olan argümanların en azından bazılarına özel ve açık bir yanıt vermemesiyle eş anlamlı olduğu (41 ve 42. paragraflarda belirtilen davalarla karşılaştırın) üstünde). Böylece mahkemeler, başvuranın Sözleşme'nin 6 § 1 maddesi uyarınca adil yargılanma hakkını ihlal etmiştir . Yukarıda belirtilen hususlar ve yukarıdaki 50. paragraftaki bulgular dikkate alındığında , aynı ihmallerin başvuranın mahkemeye erişim hakkını ihlal edip etmediğini incelemeye gerek yoktur .

52 . Bu nedenle, başvuran açısından Sözleşme'nin 6 § 1 maddesi ihlal edilmiştir.

II. SÖZLEŞME'NİN 8. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

53 . Başvuran, AİHS'nin 8. maddesi uyarınca, televizyon şirketinin, soruşturma makamlarının yardımıyla, kendisiyle ilgili bilgileri toplayıp yayması ve itibarını ve itibarını zedelemesi nedeniyle, söz konusu televizyon raporunun, özel hayatının hukuka aykırı ve haksız bir ihlali anlamına geldiğinden şikayetçi olmuştur. Onur.

54 _ Sözleşmenin 8. Maddesi aşağıdaki gibidir:

“1. Herkes, özel ve aile hayatına, konutuna ve yazışmasına saygı gösterilmesi hakkına sahiptir.

2. Yasaya uygun olan ve demokratik bir toplumda ulusal güvenlik, kamu güvenliği veya ülkenin ekonomik refahı için gerekli olan durumlar dışında, bu hakkın kullanılmasına bir kamu makamı tarafından hiçbir müdahalede bulunulamaz. düzensizlik veya suçun önlenmesi, sağlığın veya ahlakın korunması veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için.”

A. kabul edilebilirlik

1. Altı ay kuralı

55 . Başvuranın, 4 Ekim 2011 tarihli başvuru formunda, soruşturmacılar gibi kamu görevlilerinin belirli eylemleri nedeniyle kamu makamlarının “müdahalesinden” şikayet ettiği anlaşılabileceği kadarıyla (8. madde kapsamında “olumsuz yükümlülük”) Sözleşme) mevcut davada, başvuranın ilgili herhangi bir kovuşturma başlattığı kanıtlanmamıştır. İddiaya göre "müdahale", 10 Eylül 2009'da söz konusu raporun yayımlanmasından önce gerçekleşti. Hukuk davası, yayın kuruluşu ve televizyon -programı sunucusu aleyhine açılmış ve 20 Aralık 2010 tarihli temyiz kararı ile sona ermiştir . şikayet süresi dışında yapılmıştır ve Sözleşme'nin 35 §§ 1 ve 4. maddesi uyarınca reddedilmelidir.

56. Ancak, Devletten alınan bilgileri gazetecilerin kullanmasına ilişkin husus, Devletin yukarıda belirtilen hukuk davası nedeniyle pozitif

yükümlülüğüne ilişkin değerlendirmenin bir parçası olduğu ölçüde, bu husus aşağıda incelenmektedir.

57. Başvuranın televizyon raporunun yayınlanmasına ilişkin Sözleşme'nin 8. maddesi kapsamındaki şikayetlerine ilişkin olarak, Hükümet, özellikle aşağıdaki gibi bilgilerin ifşası ile ilgili olarak, (hukuk davası kapsamında) iç hukuk yollarını tüketmediğini iddia etmemiştir. ikamet adresi, vergi kimlik numarası veya kır evinin içinin fotoğrafları. Yukarıdaki 51 ve 52. paragraflardaki bulguyu dikkate alan Mahkeme, başvuranın altı ay kuralına uyduğu kanaatindedir.

2. uyumluluk oranı malzeme

58 . Hükümet, Sözleşme'nin 8. maddesinin mevcut davaya uygulanabilir olduğuna itiraz etmemiştir.

59. Mahkeme, kendi adına, Sözleşme'nin 8 § 1 maddesi kapsamındaki “özel hayat” kavramının, kapsamlı tanımlamaya uygun olmayan geniş bir terim olduğunu yineler (bkz . *S. ve Harper / Birleşik Krallık* [BD], no. 30562). /04 ve 30566/04, § 66, AİHM 2008 ve *Vukota-Bojić / İsviçre* , no. 61838/10 , § 52, 18 Ekim 2016). “ Özel hayat”ın, istenmeyen dikkatlerden uzak, özel yaşama hakkını da içerdiği kabul edilmiştir (bkz . *Bărbulescu / Romanya* [BD], no. 61496/08, § 70, 5 Eylül 2017).

60 _ Bir kişinin itibarı, kamuya açık bir tartışma bağlamında eleştirilmiş olsa bile, kişinin kişisel kimliğinin ve psikolojik bütünlüğünün bir parçasını oluşturur ve bu nedenle kişinin “özel hayatı” kapsamına girer (bkz . *Denisov / Ukrayna* [bkz. GC] , hayır. 76639/11, § 97, 25 Eylül 2018 ve *Pfeifer / Avusturya* , no. 12556/03, § 35, 15 Kasım 2007).

61 . Belirli bir bireyle ilgili verilerin derlenmesi, kişisel verilerin işlenmesi veya kullanılması veya ilgili materyalin normalde öngörülebilenin ötesinde bir şekilde veya derecede yayınlanması durumunda, özel hayatla ilgili hususlar ortaya çıkar (bkz. *Satakunnan . Markkinapörssi Oy ve Satamedia Oy / Finlandiya* [BD], no. 931/13, § 136, 27 Haziran 2017). Kişisel verilerin korunması, bir kişinin Sözleşme'nin 8. Maddesi ile güvence altına alınan özel ve aile hayatına saygı hakkından yararlanabilmesi için temel öneme sahiptir. Ulusal hukuk, bu Maddenin garantileriyle tutarsız olabilecek herhangi bir kişisel veri kullanımını önlemek için uygun güvenceleri sağlamalıdır (bkz . *S. ve Harper* , yukarıda anılan, § 103). Sözleşmenin 8. Maddesi bu nedenle, -bireylerin tarafsız da olsa toplu olarak ve bu şekilde veya şekilde toplanan, işlenen ve dağıtılan verilerle ilgili olarak mahremiyet haklarına güvenmelerine izin veren bir tür kendi kaderini tayin etme hakkını sağlar. Madde 8 hakları devreye girebilir (bkz. *satakunnan Markkinapörssi Oy ve Satamedia Oy* , yukarıda anılan, § 137) .

62 . "Özel hayat" kavramı, bireylerin meşru bir şekilde rızaları olmadan yayınlanmamasını bekleyebilecekleri kişisel bilgileri içerir (bkz . *Flinkkilä*

ve Diğerleri / Finlandiya , no . Finlandiya , no. 184/06, § 61, 12 Ekim 2010). Mahkeme daha önce, özel şirketler tarafından toplanan, işlenen ve yayınlanan ve vergilendirilebilir kazanılan ve kazanılmayan gelirin yanı sıra vergilendirilebilir net varlıkların ayrıntılarını sağlayan verilerin, Ulusal hukuk, verilere belirli kurallara uygun olarak kamu tarafından erişilebileceğini (bkz . Markkinapörssi Oy ve Satamedia Oy , yukarıda anılan, § 138).

63 . Bir bireyin tam adı, Sözleşme'nin 8 § 1 maddesi kapsamında “özel hayat” kapsamına girmektedir. Bir kişinin ev adresi de “özel hayat” kapsamına girer (bkz . Alkaya / Türkiye , no. 42811/06, § 30, 9 Ekim 2012). Ayrıca, bir kişinin ikamet adresinin, Rus yasalarına göre korunan “kişisel veriler” anlamına geldiği belirtilmektedir (yukarıdaki 25. paragrafa bakınız). Başvurucunun o sırada Moskova'daki ikamet kayıt adresinde ikamet ettiği ve söz konusu televizyon raporunda bunun açıklanmasına izin vermediği tartışmasızdır.

64. Mahkeme ayrıca, dava konusu vergi dairesinin mektubunda (başvuran da dahil olmak üzere Bay Samoylov'un hanesiyle ilgili olarak derlenmiş olan) başvuranın ikamet adresi ve tam adının yanı sıra, başvuranın vergi mükellefi kimlik numarasını da içerdiğini kaydetmektedir. Mahkeme'nin görüşüne göre, bu, kimliği belirli veya belirlenebilir bir gerçek kişiyle ilgili bilgilerdi ve ulusal hukuk kapsamındaki yöntemlere ve kullanıma bağlı olarak, bir kişinin kimliğiyle yakından bağlantılı nispeten hassas veriler oluşturabilir (durumla ilgili olarak bkz. yukarıdaki 27. paragraf). Rus yasalarına göre). Mahkeme, davanın şartlarında, başvuranın vergi mükellefi kimlik numarasının, Sözleşme'nin 8 § 1 maddesi kapsamında korunan “özel hayatı” kapsamına girdiğine itiraz edilmemiştir ve Mahkeme, kanaatindedir.

65 . Başvuran ayrıca “kır evinin” bir videosundan da bahsetmiştir. Televizyon haberinde o evin dışından bir videonun gösterildiği kaydedildi. Başvuranın belirli argümanlarının yokluğunda, Mahkeme mevcut davada 8. maddenin bu bağlamda uygulanabilir ve bu hususa uyulup uyulmadığını belirlemeyi gerekli görmemektedir.

66 . Başvuran , televizyon haberinde kır evinin içinin fotoğrafik görüntülerinin yayılmasına atıfta bulunmuştur. Başvurucunun o eve kocasıyla birlikte sahip olduğu kaydedilmiştir. O sırada (ikincil) ikametgahı olduğu ve ne kendisinin ne de kocasının bu görüntülerin alınmasına ve yayılmasına rıza göstermediği tartışılmaz. Ya kocaya karşı açılan ceza davasının soruşturulması sırasında ve soruşturma ile ilgili olarak soruşturma görevlileri tarafından ya da belki de gazeteciler tarafından evi ziyaretleri sırasında söz konusu televizyon raporunun çekimleri sırasında çekilmişlerdir. Mahkeme, bu koşullarda görüntülerin, Sözleşme'nin 8 § 1 maddesinin kişinin “özel hayatı”na ve “evine” sağladığı koruma kapsamına girdiği kanaatindedir (bkz . Halabi / Fransa , no. 66554/14, §§ 41). ve 55,

16 Mayıs 2019 ve *Khadija Ismayilova / Azerbaycan* , no. 65286/13 ve 57270/14 , § 107, 10 Ocak 2019).

3. Kabul edilebilirlik hakkında sonuç

67 . AİHM , televizyon raporunun yayınlanmasına ilişkin şikayetin, Sözleşme'nin 35. maddesinde sıralanan diğer gerekçelerle açıkça dayanaktan yoksun veya kabul edilemez olmadığını kaydeder. Bu nedenle, kabul edilebilir olarak beyan edilmelidir.

B. İiyakat

1. Tarafların beyanları

(a) Aday

68 . Başvuran, kendisi hakkında yanlış verilerin ve karalayıcı ifadelerin yayılmasının ve kişisel verilerinin ifşa edilmesinin, önyargısına neden olduğunu ve kamuoyunun kendisine çok fazla olumsuz ilgi gösterdiğini ileri sürmüştür. Gazeteciler tarafından taciz edilmişti; komşuları onunla iletişimi kesmişti; meslektaşları ve arkadaşları ondan uzak durmaya başlamıştı.

69 . Hükümet, kamu görevlilerine ilişkin gelir verilerinin medya organları aracılığıyla yayılabileceğini belirtirken, soruşturmacının/araştırmacıların özel bilgilerini (adı, adresi, vergi mükellefi kimlik numarası, geliri) ilettiğinde hangi yasal prosedürün kullanıldığını belirtmemiştir. veri) gazetecilere ve kır evinde fotoğraf çekmelerine ve video çekmelerine izin verdiklerinde. Bir kamu görevlisinin eşine ilişkin gelir verilerinin sunulmasına ilişkin yasal bir zorunluluk mevcutken, mevcut davada bu tür bilgilerin yayılması için yasal bir dayanak ve bu bilgilerin alınmasında kamu yararı bulunmamaktadır.

70 . Devam eden ceza yargılamaları gibi kamu yararına olan konularda haber yapmak, meşru bir amaç gütmek olarak değerlendirilebilir . Ancak, başvuranın özel hayatı ve aile hayatı ve evi ile ilgili bilgilerin televizyon programında sunulma şekli , haberin herhangi bir geçerli kamu yararından yoksun kalmasına neden olmuştur. Evinin videosu ve resimleri, adresi ve diğer kişisel bilgilerini içeren ayrıntılı bilgilerin tek başına hiçbir değeri yoktu . Başvuran herhangi bir cezai takibata maruz kalmamıştır. Kocasını adaletten kaçmamıştı ve rapor dağıtıldığında suçluluğu tespit edilmemişti.

71 . Başvuran, özel bilgilerinin yayılmasına izin vermemiştir. Hukuk mahkemeleri, kocasından farklı olarak, kamuya mal olmuş bir kişi olmadığı ve kendisini bilinçli ve kasıtlı olarak kamuoyunun denetimine sunmadığı gerçeğini dikkate almamıştır. Gazeteciler, kendisine yayınlamayı planladıkları raporun içeriği hakkında yorum yapma fırsatı vermedikleri ve vergi dairesinin 19 Kasım 2008 tarihli mektubunda belirtilen özel bilgilerini kaldırmadıkları veya maskeleyemedikleri için özen göstermediler. böyle

yapsalardı , başvuran halk tarafından hemen tanınmazdı . Ayrıca, onun gelirini ve kır evinin satın alma fiyatını da doğrulamamışlardı. Bunun yerine, haberin sansasyonel etkisini elde etmek için gazetecilik etiğini ihlal ederek bilgiyi çarpıtmışlardı . Sivil mahkemeler, gazeteciliğin ifade özgürlüğüne öncelik verirken, gerçek bir dengeleme çalışması yapmamışlardır.

(b) Hükümet

72 . Hükümet, başvuranın o sırada bir savcıyla evli olduğunu ve bu nedenle, bir kişinin veya eşinin veya yakınlarının üstlendiği kamu görevine ilişkin belirli kısıtlamaları içeren özel bir sosyal statüye sahip olduğunu ileri sürmüştür. 2008 yılında Rusya, yolsuzlukla mücadeleyle ilişkin bir yasa çıkarmıştı. Kamu görevlilerinin gelirleri, mülkleri ve maddi yükümlülükleri ile eşleri ve reşit olmayan çocukları ile ilgili aynı tür verileri sunmasını zorunlu kılmıştır. 2009 yılında yayınlanan bir Cumhurbaşkanlığı kararnamesi uyarınca savcılar bu kamu görevlileri arasında sayılmıştır. Rus yasalarına göre, yukarıda bahsedilen veriler kitle -iletişim araçları aracılığıyla yayınlanabilir. Yukarıdaki gereklilikler, yolsuzlukla mücadeleyi ve demokratik kurum ve değerleri korumayı amaçlıyordu. Bu gibi durumlarda, kamu görevlileri ve aile üyelerine ilişkin kamu geliri verilerinin yapılması haklı gösterilebilir. İlgili yerel mevzuat, Sözleşme'nin 10. Maddesi ile birlikte, özellikle kamu görevlileri adına yolsuzlukla ilgili güncel konuların ele alınmasıyla ilgili olarak “kamu bekçiliği” rolünü üstlenen medya kuruluşlarının bağımsızlığını sağlamayı amaçlamıştır. . Mevcut davada hukuk mahkemeleri, gazeteciler tarafından yayılan bilgilerin doğru olup olmadığını baştan sona doğrulamış ve ifade özgürlüğü ile başvuranın ve kocasının özel hayatlarına saygı ile ilgili çatışan çıkarları dikkatle tartmıştır.

2. Mahkemenin değerlendirmesi

(a) Genel İlkeler

73 . Devletin, Sözleşme'nin 8. maddesi kapsamındaki pozitif yükümlülüklerine ilişkin genel ilkeler, özellikle başka bir kişinin ifade özgürlüğü karşısında adil bir dengenin kurulmasını gerektiren bağlamlarda, Mahkeme'nin içtihatlarında iyi bir şekilde oluşturulmuştur (bkz. *Von Hannover / Almanya (no. 2)* [BD], no. 40660/08 ve 60641/08, § 98, ECHR 2012 ve *Söderman / İsveç* [BD], no. 5786/08, § 78, AİHM 2013 ; Ayrıca bakınız *Armonienė / Litvanya* , no. 36919/02, § 36, 25 Kasım 2008 ve *Rodina / Letonya* , no. 48534/10 ve 19532/15, § 103, 14 Mayıs 2020).

74 _ Bu bağlamda, aşağıdaki kriterler ulusal mahkemelerin ve Mahkeme'nin değerlendirmesine rehberlik eder: haber raporunun veya ifade özgürlüğünün ve konusunun kullanılmasının başka bir örneğinin yaptığı

genel çıkar tartışmasına katkı; etkilenen kişinin durumu ve/veya kötü şöhreti ve önceki davranışı; raporun içeriği, şekli ve sonuçları ve esas olarak Sözleşme'nin 10. Maddesi kapsamındaki şikayetler bağlamında, bilgiyi edinme yöntemi ve doğruluğu ve (ilgili olduğunda) verilen cezanın ağırlığı (bkz . *Von Hannover (no. 2)*) , yukarıda anılan, §§ 108-13 ve *Axel Springer AG / Almanya* [BD], no. 39954/08, §§ 93 ve 95, 7 Şubat 2012).

75 _ Özel kişiler ile kamusal bağlamda hareket eden bireyler arasında bir ayırım yapılmalıdır. Buna göre, halk tarafından tanınmayan özel bir kişi, özel yaşam hakkının özel bir şekilde korunmasını talep edebilirken, eleştirel yorum sınırlarının daha geniş olduğu, kaçınılmaz olarak ve bilerek maruz kaldıkları için, aynı şey, kamuya açık kişiler için geçerli değildir. kamu denetimine tabidir ve bu nedenle daha fazla hoşgörü göstermelidir (bkz . *Milisavljević / Sırbistan* , no. 50123/06, § 34, 4 Nisan 2017 ve *Prunea / Romanya* , no. 47881/11, § 30, 8 Ocak 2019) . Resmi bir sıfatla hareket eden memurlar, politikacılar gibi, özel kişilere göre daha geniş kabul edilebilir eleştiri sınırlarına tabidir. Ancak, devlet memurlarının kendilerini bilinçli olarak politikacıların yaptığı her söz ve eylemin yakından incelemesine açık tuttukları söylenemez (bkz . *Pedersen ve Baadsgaard / Danimarka* [BD], no. 49017/99, § 80, AİHM 2004). -XI).

76 . Sözleşme'nin 10. maddesinin 2. paragrafı hükümlerine göre, ifade özgürlüğünün kullanılması, özel kişilerin itibarına zarar verme ve “haklarını zedeleme” söz konusu olduğunda önem kazanabilecek “görev ve sorumluluklar” taşır. diğerleri". 10. Maddenin, genel çıkarı ilgilendiren konularda haber yapma konusunda gazetecilere sağladığı güvence, gazetecilerin iyi niyetle ve doğru olgulara dayalı olarak hareket etmeleri ve sorumlu gazeteciliğin ilkelerine uygun olarak güvenilir ve kesin bilgi sağlamaları şartına bağlıdır (bkz . *Stoll/İsviçre* [BD], no. 69698/01, § 103, AİHM 2007 -V).

77 . Madde 10, ifade edilen fikir ve bilgilerin yalnızca özünü değil, aynı zamanda iletilme biçimini de korur. Sonuç olarak, gazeteciler tarafından hangi raporlama tekniğinin benimsenmesi gerektiği konusunda kendi görüşlerini basınınkilerin yerine koymak Mahkeme'nin veya bu konudaki ulusal mahkemelerin görevi değildir (ibid., § 146; ayrıca bkz. *Laranjeira Marques da Silva / Portekiz* , no. 16983/06 , § 51, 19 Ocak 2010). Gazetecilik özgürlüğü, bir dereceye kadar abartma ve hatta provokasyona olası başvuruyu da kapsar (bk . *Prager ve Oberschlick / Avusturya* , 26 Nisan 1995, § 38, Seri A no. 313; *Thoma / Lüksemburg* , no. 38432/97, §§ 45-46, AİHM 2001 -III; *Perna / İtalya* [BD], Hayır. 48898/99, § 39, AİHM 2003 -V; ve *Ormanni / İtalya* , no. 30278/04, § 59, 17 Temmuz 2007).

78 . Son olarak, Mahkeme, ulusal makamların , Mahkeme'nin içtihadında belirtilen kriterlere uygun olarak ifade özgürlüğünü özel hayat hakkıyla değerlendirdiği durumlarda, kendi görüşünü bunun yerine ikame edecekse, güçlü gerekçelerin gerekli olduğunu yineler. (bkz . yukarıda anılan *Von*

Hannover (no. 2) , § 107; yukarıda anılan *Axel Springer AG* , § 88 ; ve *Frisk ve Jensen / Danimarka* , no. 19657/12 , § 54, 5 Aralık 2017)).

(b) Mevcut davada ilkelerin uygulanması

(i) alanındaki bir tartışmaya katkı

79 . Mahkeme, AİHS'nin 10 § 2 maddesi kapsamında siyasi konuşma veya kamu yararına ilişkin konulardaki tartışmalara ilişkin kısıtlamalara ilişkin çok az kapsam olduğunu yineler. Devletlerin takdir marjı böylece kamu yararına ilişkin bir tartışma söz konusu olduğunda azalır (bkz. *Satakunnan Markkinapörssi Oy ve Satamedia Oy* , yukarıda anılan, § 167). Kamu yararı, genellikle, kamuoyunu meşru bir şekilde ilgilendirebilecek ölçüde etkileyen, dikkatini çeken veya önemli ölçüde ilgilendiren, özellikle de vatandaşların veya toplumun refahını etkileyen konularla ilgilidir. toplumun hayatı. Bu aynı zamanda önemli bir tartışmaya yol açabilecek, önemli bir sosyal meseleyi ilgilendiren veya kamuoyunun bilgilenmekten menfaatinin olacağı bir sorunu içeren meseleler için de geçerlidir (ibid., § 171).

80 . Mahkeme, özel hayatın unsurlarını ifşa eden bir yayının bir kamu menfaati sorunuyla ilgili olup olmadığını tespit ederken, sorunun kamu için önemini ve ifşa edilen bilgilerin niteliğini dikkate almıştır (bkz. *Satakunnan*). *Markkinapörssi Oy ve Satamedia Oy* , yukarıda anılan, § 168).

81. Mahkeme, aynı televizyon raporunda ve aynı ulusal yargılamada, başvuranın kocasının hakarete ilişkin şikayetini halihazırda incelemiştir (bkz. *Samoylov / Rusya* [Komite], no. 1750/11, 28 Mayıs 2019).

82. Mahkeme, dava konusu raporun olay örgüsü olarak, bir grup kamu görevlisine ve diğerlerine karşı 2007 yılının başlarında iddia edilen suç faaliyetleri nedeniyle devam eden cezai kovuşturmaların olduğunu gözlemlemektedir. Bu grup, başvuranın savcı olan ancak 2006 yılında emekli olan kocasını içermektedir. Rapor, ceza davasının jüri tarafından yargılanmak üzere sunulduğu sırada ulusal televizyonda yayınlandı.

83 . Mahkeme ayrıca, cezai suçlamaların altında yatan koşullara ek olarak, raporun baş kahramanların, özellikle kamu görevinde bulunmuş olanların (2006'ya kadar başvuranın kocası gibi) iddia edilen lüks yaşam tarzlarıyla ilgili daha geniş bir bağlama değindiğini kaydeder ve zenginliklerinin olası kökenleri. Rapor, başvuranın kocasını hedef almış ve devam eden ceza yargılamasına atıfta bulunarak, başvuranın “yasadışı yollarla yaşadığını” belirtmiştir. Raporun anlatımından, gelir bilgilerinin dağıtılmasının, Bay Samoylov'un resmi olarak beyan edilen gelirinin (çoğunlukla, 2006'da emekli olmadan önce savcılık görevi sırasında ve bununla ilgili olarak) tek başına veya hatta onunla birlikte alındığını göstermek için yapıldığı anlaşılmaktadır. aile bireylerinin geliri prestijli bir bölgede bir kır evi almaya yetmeyecektir. Mahkeme'nin görüşüne göre,

devam eden cezai kovuşturmalara ilgili haberlerin yanı sıra, raporun bu yönünün temel amacı, genel çıkar tartışmasına katkıda bulunmaktır (aynı şekilde bkz. yukarıda anılan *Samoylov* , § 33).

(ii) *televizyon raporunun yayınlanmasından önceki davranışları*

84 . Başvuran, söz konusu raporda, resmi bir sıfatla hareket eden bir memur olarak veya mesleki faaliyetleri veya Rus barosu üyeliği ile ilgili olarak hedef alınmamıştır. Mahkeme'nin, başvuranın “kamuya açık bir kişi” olup olmadığını belirlemesine gerek yoktur (karşılaştırın *Faludy -Kovács / Macaristan* , no. 20487/13 , § 30, 23 Ocak 2018 ve *Dupate / Letonya* , no. 18068/11, § 55, 19 Kasım 2020). Söz konusu zamanda (yani, söz konusu televizyon raporunun yayınlandığı 2003-06 ve Eylül 2009'da) , bir savcı ve ardından emekli bir savcı olan Bay Samoylov ile evlidir.

85. Mahkeme, ulusal mahkemelerin ve Hükümet'in, 2008'den beri kabul edilen ve belirli kamu görevlerinde bulunan görevlilerin eşlerinin elde ettikleri gelirlerin beyanını ve ifşasını içeren yolsuzlukla mücadele mevzuatına dayanan argümanını dikkate almıştır. Bu tür gerekliliklerin resmi yolsuzlukla mücadelede yaygın olarak kullanıldığı görülmektedir (bkz . yukarıdaki 30.33 . -paragraflar).

86 . Mahkeme'nin görüşüne göre, emekli yüksek rütbeli kamu görevlisine karşı devam eden cezai kovuşturmaya ilişkin rapor bağlamında, söz konusu memurun varlıkları veya yaşam tarzı ile beyan edilen geliri arasındaki prima facie eşitsizliğe yönelik iyi niyetli bir gazetecilik soruşturması (bkz. yukarıdaki 83. paragraf) yasal olarak o kişinin hane halkının mali durumunu, özellikle eşinin (başvuranın) beyan ettiği geliri göz önünde bulundurur. Bu, özellikle kamu görevlisinin hanehalkının varlıklarını haklı çıkarmak için eşin gelirine güvendiği durumlarda geçerlidir.

(iii) *Bilgiyi elde etme yöntemi ve doğruluğu*

87. Başvurana göre, iddia edilen 2.000.000 RUB tutarındaki miktar ve özellikle bu tutarın bir parçası olarak başvuranın geliri, hukuka aykırı olarak elde edilmiş ve yanlış veriler olup, kazancının mülk sahibi olma (ikamet etme) gerçeğiyle orantılı olmadığı yönünde yanlış bir izlenim uyandırmaktadır. pahalı bir kır evinde.

88. Bilgi edinme yöntemine ilişkin olarak, müfettişin dava konusu vergi dairesinin 19 Kasım 2008 tarihli yazısının bir kopyasını gazetecilere verdiği tartışmasızdır . Hukuk mahkemeleri, davacılara ilişkin bilgilerin hukuka uygun olarak alındığını değerlendirmiştir. O tarihte Ceza Muhakemesi Kanununun 161. maddesi, bir ceza davası dosyasında yer alan “verilerin” ifşasına izin veriyordu (bkz . yukarıdaki 28. paragraf). Daha ayrıntılı görüşlerin yokluğunda ve yukarıdaki 55. paragrafta belirtilen nedenlerle Mahkeme, soruşturmacının eylemlerinin Rus yasalarına uygun olup olmadığını değerlendirecek durumda değildir. Başvurucunun geçerli yasal

çerçeveye itiraz etmediği belirtilmektedir. Mahkeme, kendi adına, Verilerin ifşasının Kanun kapsamında sınırlandırıldığını ve takibatta yer alan kişilerin haklarının veya meşru menfaatlerinin ihlal edilmesinin önlenmesi gerektiğini not eder.

89 . Bilgilerin doğruluğu ve güvenilirliği ile ilgili olarak, Mahkeme, meşru kaygılarla ilgili konularda kamu tartışmasına katkıda bulunurken ve iyi niyetle hareket ederken, basın normal olarak bağımsız araştırma yapmak zorunda kalmadan resmi raporların içeriğine güvenme hakkına sahip olması gerektiğini yineler. (bkz. *Bladet Tromsø ve Stensaas / Norveç* [BD], no. 21980/93, §§ 68 ve 72, AİHM 1999 -III; *Colombani ve Diğerleri / Fransa* , no. 51279/99, § 65, AİHM 2002 -V; *Verlag sgruppe Droemer Knaur GmbH & Co. KG / Almanya* , no. 35030/13, § 46, 19 Ekim 2017; ve *Mityanin ve Leonov / Rusya* , No. 11436/06 ve 22912/06, § 109, 7 Mayıs 2019). Bu, gazetecilerin, özellikle resmi belgede sunulan olguların doğruluğuyla ilgili olarak, daha fazla doğrulama olmaksızın resmi kaynaklardan toplanan bilgilere dayanarak olaylar hakkında haber yapmakta özgür olmaları gerektiği anlamına gelir (bkz. *Selistö / Finlandiya* , no. 56767/00, § 60, 16 Kasım 2004, *Yordanova ve Toshev / Bulgaristan* , no. ”).

90 _ Mevcut davada, söz konusu belge, Bay Samoylov'un ceza davasında müfettişin bilgi talebine yanıt olarak bir vergi dairesinin mektubudur . Görünüşe göre bu mektup daha sonra delil olarak soruşturma dosyasına kabul edilmiş. Haberin kaynağı gazetecilik raporunda belirlendi.

91 _ 2004-07'de, başvuranın ve kocasının gelir ve maddi yükümlülüklerine ilişkin bilgilerin, özellikle herhangi bir -yolsuzlukla mücadele veya vergi düzenlemesi temelinde, resmi bir şekilde kamuya açık hale getirildiği ve bu bilgilerin gazetecilerin gerçeği doğrulamasına olanak sağlayabileceği görülmemektedir. ihtilafli mektupta yer alan bilgiler (yukarıdaki 84. paragrafa da bakınız). Başvuranın düşük gelirine ilişkin bilgilerin yanlış olduğu hukuk davalarında açıkça ortaya konmamıştır. Her ne olursa olsun, bu yargılamalarda başvurana bu bilgilerin doğruluğuna itiraz etme fırsatı verilmiş ve hukuk mahkemeleri değiştirilen verileri dikkate almıştır.

92. 2.000.000 ABD Doları tutarındaki meblağ ile ilgili olarak, ulusal mahkemelerin görüşüne göre, bu tutarın aynı bölgedeki benzer bir ev için eş zamanlı ortalama piyasa fiyatı olabileceği halk tarafından makul bir şekilde algılanabilir. Raporda bu meblağ veya özel olarak evle ilgili başka bir anlatı veya kanıt sunulmadığı kaydedilmiştir. Ancak, 2003 ila 2006 yılları referans alınarak değerlendirildiğinde bu ortalama fiyatın açıkça daha düşük olduğu hukuk davalarında tespit edilmiş gibi görünmüyor.

93 _ Hukuk mahkemeleri, başvuranın 2004-06 dönemi (nispeten düşük) gelir verileri veya kır evinin (yüksek) değeri olarak raporda sunulan verilerin doğruluğu konusunda bir tavır almamayı tercih etmiştir. Bunun yerine, başvuran tarafından sunulan belgede belirtildiği gibi daha yüksek

gelir dikkate alındığında bile (bkz. yukarıdaki 15. paragraf), bu düzeltilmiş gelir ile evin toplam harcaması arasındaki eşitsizlik hakkındaki ifadenin hala "gerçeğe uygun" olduğu sonucuna varmışlardır. Rus hukuku anlamında ve bu nedenle bir geri çekilmeye yol açamadı. Mahkemeler , evin altındaki araziye satın almak için 2006 yılında yapılan harcamaları ve spiral merdiven ve jakuzili küvet gibi iç tasarım için belirsiz tarihlerde yapılan harcamaları dikkate aldı . Böylece mahkemeler, harcamaların Bay Samoylov'un ve hatta hane halkının toplam gelirini önemli ölçüde aştığı sonucuna varmıştır. Mahkemeler, raporda sunulan değerlendirmenin Rus hukuku anlamında “gerçeğe uygun” olduğuna karar verdi.

94 _ Mahkemeler, mevcut delilleri inceledikten sonra, esas itibarıyla, raporda ileri sürülen iddia için yeterli olgusal temelin mevcut olduğu kanaatine varmıştır (karşılaştıran *Morice / Fransa* [BD], no. 29369/10, § 155, AİHM 2015) . Mahkeme'nin, özellikle hukuk davalarında tespit edildiği şekliyle gelir gideri eşitsizliğinin “önemi” ile ilgili -olarak , bu değerlendirmeye katılmamak için yeterli bir temeli yoktur .

(iv) *Televizyon raporunun içeriği, şekli ve sonuçları*

95. İddia edilen iftira ile ilgili olarak, televizyon raporunun yayınlanmasının, özellikle vergi dairesi mektubunun kısa gösteriminin ve anlatıcı tarafından yorumlanmasının, belirli bir ciddiyet düzeyine ulaştığı ve önyargıya neden olacak şekilde yürütüldüğüne itiraz edilmemiştir. başvurucunun özel hayata saygı hakkından yararlanmasına (bkz. *Bédat v. İsviçre* [BD], no. 56925/08, § 72, AİHM 2016). Hukuk davasında temyiz mahkemesi, raporun, Rus hukuku anlamında hem başvuranın hem de kocasının onurunu ve/veya haysiyetini “zedeleyen” olarak sınıflandırılacak ifadeler içerdiğini kabul etmiştir (bkz . yukarıdaki 17. paragraf).

96. Başvuranın raporda yer aldığı tek örnek, yukarıda belirtilen eşitsizlik iddiasını doğrulamak için vergi dairesi tarafından derlenen belgenin kısaca gösterilmesi idi . O ve onun geliri, yalnızca Bay Samoylov'un servetinin değerlendirilmesiyle ilgili olarak referans alınmıştır . Başvuran, kocasıyla ilgili raporda daha fazla belirtilmemiş veya tartışılmamıştır. Raporda, başvuranı, kocasının iddia edilen herhangi bir yasadışı faaliyetiyle doğrudan ilişkilendiren hiçbir şey yoktu. Mahkeme, başvuranın mülkün yasa dışı yollarla satın alınmasına katıldığının ileri sürüldüğünü düşünmemektedir. Mahkeme'nin görüşüne göre, mevcut davanın koşullarında, başvuranın itibarına saygı gösterilmesi hakkından yararlanmasına neden olan önyargı, bu nedenle sınırlıydı ve Bay Samoylov'a , medya kuruluşunun kendisini ilgilendiren kamu yararı konusundaki tartışmaya katkısı.

97 . Mevcut davada Mahkeme'ye, özellikle anlatının süjelerinin (kamu görevlilerinin) elde ettiği iddia edilen yasadışı gelirin kaynaklarını daha geniş bir bakış açısıyla soruşturarak, gazetecilerin araştırma ve haber yapma

teknikleri seçiminden şüphe etmesi için hiçbir neden verilmemiştir. o kişinin eşinin gelirine (yukarıdaki 86. paragrafa da bakınız). Benzer şekilde Mahkeme , hanehalkının beyan edilen geliri ile harcaması arasındaki eşitsizliğe odaklanan tekniği not eder .

98. Yukarıda bahsedilen dernek, başvuranın beyan edilen geliri ile sınırlı olduğu için, Mahkeme, ulusal mahkemelerin Sözleşme'nin 8. ve 10. maddelerindeki haklar arasında adil bir denge kurduğu kanaatindedir (ayrıca bkz . yukarıdaki 86. paragraf). Ayrıca, iddia edilen iftira ve mevcut davada başvuranın itibarının ne ölçüde olumsuz etkilendiği ile ilgili olarak (bkz. yukarıdaki 27. paragraf), Mahkeme, başvuranın geliri ve değerinin geri alınması talebini reddederken, kır evinde mahkemeler, ifade özgürlüğünü ve başvuranın itibarını korurken adil bir denge tutturmuştur.

99. Bunu söyledikten sonra Mahkeme, hukuk mahkemelerinin hassas özel bilgilerle ilgili davanın diğer bazı yönlerine bakma biçiminin Sözleşme'nin 8. Maddesi kapsamındaki standartlara uygun olduğundan tatmin olmamıştır. Yukarıda belirtildiği gibi, hukuk mahkemeleri hakaretle ilgili meseleleri incelerken, başvuranın özel bilgilerinin televizyon raporunda ifşa edilmesine ilişkin yeterli gerekçe sunmamışlardır (bkz . yukarıdaki 51 ve 52. paragraflar). Spesifik olarak, mahkemeler hukuka uygunluk konusunda tavır alırken, ifade özgürlüğü ile başvurucunun özel hayata saygı hakkını korurken adil bir denge kurmaya çalışmamışlardır.

100. Gazeteciler , vergi dairesinin 19 Kasım 2008 tarihli yazısını gösterirken, başvuranın Moskova'daki tam kayıt adresini halka açıkladılar (bkz . yukarıdaki 7. paragraf). Ne başvuranın ne de kocasının, bunun televizyon raporunda açıklanmasına ve gazetecilere iletilmesine rıza göstermediği tartışmasızdır. Başvurana göre, adresin açıklanması, evinde gazeteciler de dahil olmak üzere başkaları tarafından taciz edilmesiyle sonuçlanmıştır. Hukuk mahkemeleri, gazetecilerin vergi dairesinin mektubunun bir kopyasını alma veya alma şeklinin yasallığı konusunda bir tavır almayı uygun bulsa da, bu belgede bahsi geçen adresin ifşası konusunda daha ileri bir değerlendirmeye gitmemiştir. halka belge.

101. Hukuk mahkemeleri, bilgiyi aldıktan sonra gazetecilerin bunu yaymaya karar verirken “görev ve sorumluluklarına” uyup uymadıklarını araştırmadı. Mahkemeler, popüler bir programda ulusal televizyonda adresin açıklanmasının, örneğin gazetecilerin ifade özgürlüklerini ve kamuoyunun konularda bilgi edinme hakkını kullanmaları gibi meşru ve zorlayıcı bir amaca hizmet edip etmediğini tartmadı. (bkz. aynı doğrultuda, yukarıda anılan *Alkaya* , §§ 35-40; yukarıdaki 23-24 ve 26. paragraflardaki ilgili yerel hükümler ; ayrıca bkz. *Magyar Helsinki Bizottság / Macaristan* [BD] , no . 18030). /11, §§ 155-62, 8 Kasım 2016 ve yukarıda anılan *Khadija Ismayilova* , § 147). Örneğin, alanı belirlenmiş ve raporlamada bir rol oynayan (örneğin, kır evinin değerinin değerlendirilmesi ile ilgili olarak) kır evinin aksine, başvuranın Moskova'daki ikamet kaydı ve tam adresi

gösterilmemiştir. anlatıya uygun olması. Hem hukuk mahkemeleri hem de Mahkeme, söz konusu raporun genel çıkarla ilgili olduğu konusunda hemfikirdir (bkz . yukarıdaki 83. paragraf). Ancak, oldukça hassas özel veriler olan başvuranın tam adresinin açıklanmasının, mevcut davada kamu yararına olan bu konudaki tartışmaya katkıda bulunduğunu tespit etmek hukuk mahkemelerinin göreviydi (*Couderc ve Hachette Filipacchi Associés ile karşılaştırın*). v. *Fransa* [BD], no. 40454/07, § 148, AİHM 2015 (alıntılar)).

102. Benzer şekilde, bir kişinin vergi mükellefi kimlik numarası, ulusal yasa ve uygulamalara bağlı olarak, kişinin kimliğiyle yakından bağlantılı nispeten hassas verileri ifşa edebilir ve/veya bunlara daha fazla erişimi kolaylaştırabilir. Mevcut davada, hukuk mahkemelerinin, beyan edilen gelir verilerine ek olarak, bunu televizyon raporunda açıklamanın gerekliliğini araştırmaya çalışmadıklarını belirtmek yeterlidir.

103. Bir merdiveni ve bir girdaplı küveti gösterenler gibi kır evinin iç mekanlarına ilişkin görüntülerde, başvuranın özel hayatının mahremiyetine ilişkin herhangi bir özel unsur ifşa edilmemiştir. Bu görüntülerin, eve yapılan yatırımın değerine ilişkin tartışmayla ilgili olması ve bu da hanenin imkanlarının ötesinde yaşayıp yaşamadığıyla ilgili olması olabilir. Her ne olursa olsun, hukuk mahkemelerinin kararları, bu görüntülerin yayılmasına ilişkin herhangi bir olgusal veya yasal unsura ilişkin herhangi bir değerlendirme içermemektedir. Davanın koşullarında, kır evinin içinin gösterilmesinin, mevcut davada kamu yararına ilişkin tartışmaya katkıda bulunup bulunmadığı değerlendirilmemiştir; ve bunun herhangi bir meşru ve zorlayıcı amaca hizmet edip etmediği, örneğin gazetecilerin ifade özgürlüklerini kullanmaları gibi. Son olarak, başvuranın görüntülerin yayılmasına rıza göstermediği tartışmasız olmakla birlikte, görüntülerin nasıl elde edildiği belirsizliğini koruyor. Mahkeme, hukuk mahkemelerinin Sözleşme'nin 8. ve 10. maddeleri tarafından korunan haklar arasında bir denge kurmadığı sonucuna varmıştır (karşılaştırınız yukarıda anılan *Dupate* , §§ 55, 61-62 ve 68).

(v) *Çözüm*

104. bu nedenle olmuştur

(a) iddia edilen iftira ve başvuranın beyan edilen geliri olarak sunulan verilerin gösterilmesiyle ilgili olarak Sözleşme'nin 8. maddesinin ihlal edilmediği; ve

numarasının ve kır evinin iç görüntülerinin gösterilmesiyle ilgili olarak 8. maddenin ihlali .

III. SÖZLEŞMENİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

105 _ Sözleşmenin 41. Maddesi şunları sağlar:

“Mahkeme, Sözleşmenin veya Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku, yalnızca kısmi bir tazmin yapılmasına izin verirse, Mahkeme, gerekirse, başvurana adil bir tazmin sağlar. yaralı taraf.”

106 . Başvuran, -manevi tazminat olarak 6.000 Euro (EUR) ve Mahkeme önünde yapılan masraf ve harcamalar için 3.000 Euro talep etmiştir.

107 _ Hükümet özel bir yorum yapmadı.

108 . Mahkeme, taleplere ek olarak uygulanabilecek her türlü vergiyi kabul eder.

109. Mahkeme, temerrüt faiz oranının Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal borç verme oranına dayanmasının uygun olduğunu ve buna üç yüzde puanı eklenmesi gerektiğini düşünmektedir.

BU NEDENLERLE MAHKEME

1. *Oybirliğiyle* , Madde 6 § 1 kapsamındaki şikayetin ve Sözleşme'nin 8. Maddesi kapsamındaki şikayetin (televizyon raporunun yayınlanmasına ilişkin olarak) kabul edilebilir olduğuna;
2. *Oybirliğiyle* , başvurunun geri kalanının kabul edilemez olduğuna;
3. *Oybirliğiyle* , Sözleşme'nin 6 § 1 maddesinin ihlal edildiğine ;
4. *Oybirliğiyle tutar* , başvurucunun tam ikamet adresinin, vergi mükellefi kimlik numarasının ve kır evinin içinin görüntülerinin gösterilmesiyle ilgili olarak Sözleşme'nin 8. maddesinin ihlal edildiğini ;
5. *Üç karşı dört oyla, iddia edilen iftira ve başvuranın beyan edilen geliri* olarak sunulan verilerin gösterilmesiyle ilgili olarak Sözleşme'nin 8. maddesinin ihlal edilmediğine ;
6. *Oybirliğiyle tutar* ,
 - (a) Davalı Devletin, AIHS'nin 44 § 2 maddesi uyarınca kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, başvurana, davalı Devletin döviz kuru üzerinden dönüştürülmek üzere aşağıdaki meblağları ödemesine; ödeme tarihinde geçerlidir:
 - (i) Manevi tazminat olarak 6.000 Euro (altı bin Euro) artı uygulanabilecek her türlü vergi ;

SAMOYLOVA - RUSYA KARARI

- (ii) Masraf ve giderler için 3.000 Euro (üç bin Euro) artı başvuru sahibine uygulanabilecek her türlü vergi ;
- (a) yukarıda belirtilen üç aylık sürenin bitiminden ödemeye kadar yukarıdaki tutarlar için, temerrüt süresi boyunca Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal borç verme faiz oranı artı üç puana eşit bir oranda basit faiz ödenecektir.

Mahkeme İç Tüzüğü'nün 77 §§ 2 ve 3. maddeleri uyarınca İngilizce olarak hazırlanmış ve 14 Aralık 2021'de yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Milan Blasko
Sekreter

Georgios A. Serghides
Başkan

Sözleşme'nin 45 § 2 maddesi ve Mahkeme İç Tüzüğü'nün 74 § 2 maddesi uyarınca, Yargıçlar Serghides , Lemmens ve Elósegui'nin ayrı görüşleri bu karara eklenmiştir.

GAZ
MB

LEMMENS, SERGHIDES VE ELÓSEGUT'NİN ORTAK KISMEN UYUMU VE KISMEN MUHALEFET ŞERHİ

1 . Sözleşme'nin 6 § 1 ve 8. Maddelerinin ihlal edildiğini tespit etmek için oy çokluğuyla oy kullandık (3 ve 4 numaralı hükümler), ancak ne yazık ki, bazı özel konularda 8. Madde'nin ihlal edilmediğine dair çoğunluğa katılamadık. (operasyon noktası 5).

2 . Kanaatimizce, Mahkeme, vardığı sonuçlarda 8. madde kapsamında incelenecek olan çeşitli konular arasında hiçbir ayırım yapmamalıdır. Başvuran, davalı Devletin tek bir başarısızlığından, yani 8. Madde haklarını tek bir kişiye karşı korumamasından şikayet etmektedir. belirli özel kuruluşlar tarafından gerçekleştirilen müdahale. Bu müdahale , 10 Eylül 2009'da Channel One tarafından *Chelovek I Zakon* adlı televizyon programının yayınlanmasıyla meydana geldi .

Mahkeme'ye sorulan soru, yerel mahkemelerin, başvuranın özel hayatına saygı hakkı ile davalıların ulusal yargılamadaki ifade özgürlüğü arasında adil bir denge kurup kurmadıklarıdır (bkz. kararın 73. paragrafı ve atıfta bulunulan kararlar). orada). Yerel mahkemeler, sanıkların başvuran hakkında belirli bilgileri ifşa ederek ve başvuran hakkında belirli açıklamalarda bulunarak haklarını ihlal etmedikleri kanaatindedir. Mahkeme, yerel mahkemelerin belirli konularda bu sonuca varma hakkına sahip olduğunu, ancak diğer hususlarda değil, bu durumda 8. maddenin ihlal edildiği anlamına gelir.

Kanaatimizce Mahkeme, yerel mahkemelerin ihtilaflı programda belirli maddelerin gösterilebileceğine hükmetmesinin meşru olduğunu ima ederek 8. maddeye uygunluk belgesi vermemelidir. Yerel mahkemelerin programı bir bütün olarak değerlendirmesi gerekiyordu . Mantıken, Mahkeme de kararlarını bir bütün olarak gözden geçirmelidir . Nitekim yerel mahkemelerin adil bir denge sağlayıp sağlamadığı sorusunun yanıtı ancak bir bütün olarak kararlarına göre verilebilir . Aristoteles'in çelişmezlik ilkesine göre, bu hak aynı anda hem etkin hem de etkili olamaz. Benzer şekilde, 8. Madde aynı anda hem ihlal edilemez hem de ihlal edilemez.

3. Başvuran, ev adresinin yayılmasından, yetkililere beyan edilen gelirinden, vergi mükellefi kimlik numarasının ve kır evinin iç görüntülerinden şikayetçidir. Gelir ve giderleri hakkında açık veya zımnen yapılan açıklamalardan da şikâyetçidir.

Yerel mahkemelerin, sanıkların başvuranın beyan edilen geliri hakkında bilgi yayınlamasının ve gelir ve giderleri hakkında beyanda bulunmasının hukuka uygun olduğunu değerlendirmeye yetkili olup olmadığını değerlendirmenin gerekli olduğuna inanmıyoruz. Yerel mahkemelerin, ¹en

¹Bu nedenle, çoğunluğun ilgili genel ilkeleri nasıl uyguladığı hakkında yorum yapmayacağız (bkz. kararın 79-103. paragrafları). Bu analizlerin çoğuna katılsak da,

azından özel adresinin yayılması, vergi mükellefi kimlik numarası ve kır evinin içinin görüntüleri bakımından , başvuranın özel hayatını korumadığını belirtmek yeterlidir . Mevcut kararda açıklandığı gibi, yerel mahkemelerin bu konulara ilişkin gerekçeleri, Sözleşme'nin gerektirdiği standartların çok gerisinde kalmaktadır. Mahkeme'nin kararında davanın özellikle sıkıntılı olan iki yönüne çok daha fazla vurgu yapılmasını tercih ederdik: yerel mahkemelerin, herhangi bir çıkar dengesine ihtiyaç duymadan, bir gazetecinin daha önce yayınlanmış olan bilgileri yayabileceğini kabul etmesi. (kararın 88. paragrafı ile karşılaştırınız) ve birinin evinin içinin resimlerinin yayınlanmasındaki müdahaleyi ciddi şekilde hafife almış olmaları (kararın 103. paragrafıyla karşılaştırınız).

Ayrıca, bu davanın koşullarında, bu kusurlar, davalıların başka bir kalemi (başvuranın beyan ettiği geliri) göstermeleri veya başvuranın gelir ve giderleri hakkında beyanda bulunmaları için meşru bir sebep ile tazmin edilmemiştir.

4. Dolayısıyla, vardığımız sonuç, 8. Maddenin ihlal edildiği yönündedir. Mahkeme'nin analizinin sonucunda (bkz. kararın 104 (b) paragrafı) veya ilgili kararda belirtmenin gerekli veya uygun olduğunu düşünmüyoruz. operatif nokta (operasyon noktası 4), bu sonuca varılan *gerekçeler* . Ve yukarıda açıklandığı gibi, televizyon programında sunulan belirli (diğer) maddeler nedeniyle 8. maddenin ihlal edilmediğine ilişkin ek sonuca saygıyla katılmıyoruz (bkz. paragraf 104 (a) ve işlem maddesi 5).

mahkemelerin gerekçelerindeki eksikliklere odaklanmanın yeterli olacağını düşünüyoruz. Bize göre çoğunluk, gazetecilerin, aile üleriyle ilgili bilgiler de dahil olmak üzere, kamu görevlilerinin yolsuzluğuna ilişkin bilgileri meşru bir şekilde ifşa edebileceğini belirtmek için çok istekli görünüyor. Prensip olarak, bu doğrudur. Ancak mevcut davadaki mesele, gazetecilerin başvuranın özel hayatıyla ilgili unsurları ifşa etmede *fazla ileri gidip gitmediği* ve *yerel mahkemelerin başvuranın haklarına yeterince dikkat edip etmediği*dir.